

above list ✓

Call No. Date

Acc. No.

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day, if the book is kept beyond that day.

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

889-11

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

889-11

ديباجة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين محمد وآله واصحابه ائمة
 اجمعين اما بعد فيقول عبد الحقير المفتاق محمد بن ابراهيم بن محمد بن
 وطنا والديوبندي تلمذ او الحتقي مذهبا الى كنت شحنت القصايد السبعة المعلقة
 حين القراءة اذا وجدت الغزوة في الاوقات كتبت بين السطور والحواشي ما ينزل
 الاطلاق والغواشي اخذ الطريق الاختصارا ما لا معنى لتطويل الاكثار وكان ذلك
 مني ليعينني وقت الدراسة لطلاب العلوم ولم يكن الغرض منه عرضا على الناس من
 ذوى الفهم ولكن لك تراني لم التزم فيه لسانا واحدا بل كتبت كيف ما اتفق من
 العربية والفارسية والهندية ما كان لي حاضرا هدا او الآن رايت تلك القصايد
 ما توجد بغير الشرح ليقل ثمنها مع نفع الوضوح فارد ان اظهر ما كتبت به
 بوسيلة الاطباع ليعلم به النفع والانتفاع والله تعالى اعلم لا ابتداء ولا انتهاء
 والارتقاء وما الى لا ابرئ نفسي من الغلط والنسيان الخطاء والمرحوم من كرام
 الناس ارحمهم والعفو والعطاء والحمد لله تعالى في كل حال الى ما ليس له
 الانتهاء صلى الله على سيدنا ومولانا محمد فخر الانبياء مع الصحابة والاول والاحزاب
 وجميع الاولياء

له قوله الارب يوم الحرب التماسي كم التكاثر ثم بها حملت احدهما على الاخرى متعلقا محذوف اي اخطيت روى ان امراد القيس عشق مبرة ابنة عمه كان لا يحيط بوصالها فانتظر طعن الحى وتخلف عن الرجال حتى اذا طغنت النساء سبق الى الغدير
 نضون ثيابهن ظهر امراد القيس
 وجمع ثيابهن وجلس عليهن حلف
 ان لا يدفع الثياب لا اذا خرجن
 اليهاريات فحاصمته زمانا طويلا
 وابل الابرار انهم فخرت اليه فحين
 فري ثيابها اليها لم تنال حتى بقيت
 عنيزة وحدها واسمعت عليه فقال
 يا ابنة الكرام لا بد لك من ان تفعل
 مثل ما فعلن فخرجت فراها مقبلة
 ومبرة فلا اكتسبن اخذن في غدره
 وقتل جو غننا وخرت عن الحى
 متفعل وعقرت راحتي انا كلن قن
 نعم فخرت وخرت جمعت الاما والطب
 ولسن تشفين اللحم الى ان شعبه كانت
 معه كوة فرفقنا من منها فلما ركلن
 قسمن استعجنت فبقى هو فقال لعنيزة
 يا ابنة الكرام لا بد لك ان تفعل
 وعليها صوابها ان تحمل على مقدم هو
 وحيها فحلت فجل يدعى واسمها في الهوى
 يقبلها ويشهد هذا الذي يقول ١٢

ففاضت دموع العين منى صبا
 سالت ١٢
 ردة الشوق ١٢

الارب يوم كان منهن صبا
 معلوم ١٢

ويوم عقرت للعذارى مطي
 مبنى على الشوق للاصافة ١٢

قطل العذارى يرتبين بكمها
 مبنى على الشوق للاصافة ١٢

ويوم دخلت الخدر اخذ رعين
 يورده و يورده ١٢

تقول قد مال لغيط بنامعا
 حال ١٢
 يورده ١٢
 الما للنفقة ١٢

فقلت لها سيري وارحى زمام
 بحر ١٢

فميتك جلي قد طرقت مريع
 برب مفرج دهرت ١٢
 من شردار ١٢

اذا ما بكى من خلعها انصرفت له
 الطفل ١٢

ويوما على ظمير الكتيب تعذرت
 مفعول فيه تعذرت ١٢
 تودة ريك ١٢
 عذرة ١٢
 عذرة ١٢

اذا طرقت من بعض هذا التذلل
 تارة في خج خج ١٢

على النحر حتى بل دمعى محملى
 على الصدر ١٢
 علة سيني ١٢

ولا سيما يوم بدارة جمل
 السى لى لا مثل يوم الذى هو يوم ١٢

فيا عجباً من كورها المستكمل
 الالف بدل من او المستكمل اي يا قوم اشهدوا على عبي ١٢

وشحركم هذا البلد مقس المقل
 ريشه زو جات ١٢
 ريشه سپيد ١٢
 يافه ١٢

فقات لك اولياتك رجلي
 العذاب ١٢
 جمع ديلة شدة ١٢
 كرون بغير ١٢

عقرت بعيري يا امر القيس قنزل
 پشت زخمى لودى ١٢

ولا تبعدني من جنالك المعلن
 اي سيرة خور كركه ١٢
 اي سيرة خور كركه ١٢
 اي سيرة خور كركه ١٢

فالهنها عن ذى ثمام محول
 كوكب ١٢

يشق وتحتي شقها لم تحول
 بانها جاني ١٢
 كزير من لودى ١٢
 كزير من لودى ١٢

على والت حلفة لم تحلل
 سو كند خور دخت كودا ان شاء الله تكفت ١٢

وان كنت قد ازعت صرعى فاحمل
 انك ستوار كدى ١٢
 انك ستوار كدى ١٢
 انك ستوار كدى ١٢

كمنصوب محمول اعني باشد ١٢
 غافل كنده است از غير ١٢
 كمنصوب محمول اعني باشد ١٢
 غافل كنده است از غير ١٢

همزه بمعنی قد و یا بر آنکار با ۱۲ شد فاعل غز ۱۲

علاقہ ۱۲

لنساء و تشين بيمنه في السلاطه عن الامتصاص وفي الصوت وفي كفا

گزشتہ سوئے زمان پاپا ناں و گرو ہے را کہ اس برحق حریفاندا

طرب تجاوت ۱۶ ای وقت نصف شب ۱۷ و هوای ناجیه ۱۸

کشیدہ بود ۱۲

مَصْرُتِ نَغُودِي رَاسَهَا قَمَائِلَتُ

فیضیم لکھیے رہا اجماع
لاغر ۱۲
تیرا اب جو کوئی نہ
موضع پابو خان ۱۲

کھے جیسے موتیوں کی مالا میں سیوے
وغیرہ کے دانے صاف محتار

محبوب مذکور را در آن حالیکه میرفت و حالانکه میکشید از پس مام و دو برد و نشان قدم مام منقش که نشان قدم محشود و شناخته نشود ۱۲ ساله یعنی کشیدم بسو خود و کامل بر محبوبه را پس مائل شد بر من در حالیکه نازک میان ویرگوشست ساق مست و نیز چپش روانه شده است اذ اقلت عالمی تو بسع فصاحت علی

تَسَلَّتْ عَمَائَاتُ الرِّجَالِ عَنِ الصَّبَا
دور شد ۱۲ گمراهی ۱۲ الصب ۱۲

أَلَا رُبَّ خَصِمٍ فَيْكِ أَوْيَ دَدْتُهُ
مرادناح ۱۲ سخت بیکار کننده ۱۲ ایام عن العزل ۱۲

وَلَيْلٍ كَسُوجِ الْبَحْرِ أَخِي سُدَّةٍ
استعاره بطلان لیل ۱۲ انداختن یسیر به دهنای خود ۱۲

فَقُلْتُ لَهُ لَمَّا قَمِي بَصْلِهِ
مسائل ۱۲ در از کرد پشت خود را ۱۲

أَلَا أَيُّهَا اللَّيْلُ الطَّوِيلُ لَا أُنْجِي
عینی بگوئی تو ای شب ۱۲ البیاد لا شبع ۱۲

فِيَا لَكَ مِنْ لَيْلٍ كَانَتْ نُجُومُهُ
ندای علی منی آنجیب ای عجمان لیل ۱۲

وَقَرَبَةٍ أَقْوَامٍ جَعَلَتْ عَصَاهَا
مشک ۱۲ دورال مشک ۱۲

وَوَادٍ كَجَوْفِ الْعَيْرِ قَفَرٍ قَطَعَتْهُ
اب ۱۲ خروگره ۱۲ صفت دار ۱۲

فَقُلْتُ لَهُ لَمَّا عَوَى إِنَّ شَانَنَا
للزب ۱۲ آواز کرد از گرسنگی ۱۲

كَلَّا نَاذِ أَمَانَالِ شَيْءًا فَاتَهُ
لے اخذ بالعدا ۱۲

وَقَدْ اِغْتَدَى وَالطَّيْرِ فِي وَكُنَا
حالی ۱۲

وَلَيْسَ فَوَادِي عَنْ هَوَاكِ بَسْ
دور شد ۱۲

فَصِيحٌ عَلَى تَعْدَالِهِ غَيْرُ مَوْثَلٍ
دور شد ۱۲

عَلَى يَا نَوَاعِ الْعُصُومِ لَيْسَتِي
دور شد ۱۲

وَأَرْدَفَ أَعْجَازًا وَنَاءً بِكُلِّكَ
دور شد ۱۲

بُصْبُ وَمَا الرِّصْبَاحُ مِنْكَ بِأَمْثَلٍ
دور شد ۱۲

بِأَمْرٍ أَسْ كُنَّ إِلَى صَمٍّ جَدَلٍ
دور شد ۱۲

عَلَى كَاهِلٍ مَنِي ذُلُولٍ مَرَحِلٍ
دور شد ۱۲

بِهِ الدِّبُّ يَعْوَى كَالْخَلِيعِ الْمَعِيلِ
دور شد ۱۲

قَلِيلُ الْغِنَى إِنْ كُنْتَ لَمَّا تَمُولُ
دور شد ۱۲

وَمَنْ يُحَيِّرْ حَرِيٍّ وَحَرِيٍّ هَزَلٍ
دور شد ۱۲

بِمَجْدٍ قِيدًا لَا وَابِدٍ هَيْكَلٍ
دور شد ۱۲

له قوله الارب خصم الخ رب متعلق برودت والوايه ونفج وغير مومل صفات لخصم ۱۲ له قوله دليس الخ الواد يعنى رب وكموى صفة ليل وادرب متعلق بارخى ۱۲ له قوله فقلت له الخ متعلق سلب كناية عن الطول اي طال الليل وذهب صدره وجار اخره ۱۲ له قوله نسي الخ صفة كمال كذا مرسل و مرسل وقرية الواد يعنى رتب متعلقه بجعلت ۱۲ دور کرد سینه یعنی شروع لیل که از کمال تعبیر کرد دور کرد وادرب ما نزد لیل را که اردف اعجازا گفته ۱۲ له ونست صبح از تو نزدیک تر به نیکوی دخونی که تناس من دران نیز حاصل نشود ۱۲ له میگوید که من خادم قوم هستم و حقوق ایشان را برخوش تحمل میکنم ۱۲ له شبهه الواد به بحوف العیر نقله الانفلاخ به وخطاه و شبهه بحوف الحمار الى العیر لرعاية الوزن والحما كان رجلا ارتد من الاسلام فابلك الله امواله وحرق وادیه المسح بحوف نوادیه بحوف الحمار شبه به لفقوه وخطاه و هجاء ۱۲

مَكْرِمًا مَقْبَلٌ مَدِيرٌ مَعَا

بسیار جمله کسند بسیار گیرنده و دودنه ۱۲

كُنَيْتٌ يَزِيكُ الْبَدَنُ عَنْ حَالٍ مَتْنِهِ

از میان برداشتن خود ۱۲

عَلَى الدَّيْلِ جَيَّاشٌ كَانَ اهْتِرَامًا

از کبدی ۱۲ جوشنده ۱۲ اسب آواز دقار ۱۲

مَسِيرًا إِذَا مَلَ السَّيَّاحَاتُ عَلَى الْوَتَنِ

سفر کردن ۱۲ از راه ۱۲

يَزِلُّ الْغَلَامُ اخْفَ عَنْ صَهْوَانِهِ

لشده ۱۲ سبک ۱۲

دَرِيْخُنْ دَرُوْفِ الْوَلَدِ أَمْرَةٌ

اسب تیز ۱۲ جام کی پیر ۱۲

لَهُ اِيْطَلَا ظَبْيٌ وَسَاقَانَعَامَةٌ

هر دو تیرگانه ۱۲

ضَلَعٌ إِذَا اسْتَدْبَرْتَهُ سَدٌّ فَرَجَةٌ

چون پشت ادا ۱۲

كَانَ سَرَاتٌ كَدَى لُبَيْتٍ قَائِمًا

پشت ۱۲

كَانَ دِمَاءُ الْهَادِيَّاتِ يَنْحَرِبُ

غنیمت ۱۲

فَقَنَّ لِنَاسِرٍ كَانَ نَعَا حَهُ

دشمنی ۱۲

تَجَلَّدُوْا وَخَرَّ حَطُّهُ السَّيْلُ مِنْ عَلٍ

افشاده ۱۲ اسقطه ۱۲

كَمَا زَلَّتِ الصَّغَوَاءُ بِمَلَّتْ نَزَلٌ

سنگ تابان ۱۲

إِذَا جَاشَ فِيهِ حَمِيْهُ عَلَى مَرَجَلٍ

سخت گری ۱۲ جوش زدن ۱۲

أَثَرُنَ الْغَبَا بِالْكَدِ يُدَامُ رُكُلٌ

الارض الغلیظه ۱۲

وَيُلَوِيْ بِأَثَرِ الْعَفِيفِ الْمُثْقَلِ

بازردن ۱۲

تَتَابَعُ كَفِيْهِ خَيْطٌ مُّوَصَّلٌ

پیله شدن ۱۲

وَارْحَاءُ سِرْحَانٍ تَقْرِبُ تَفْلٌ

دویدن ۱۲

بِضَافٍ فَوْقَ الْأَرْضِ لَيْسَ بِأَعَزَّ

بسیار و کمال ۱۲

مَدَّ الْغُرُوسُ أَصْلَافَهُ حَنْظَلٌ

دشمنه ۱۲

عَصَاةٌ حِنَاءٌ بِشَيْبٍ مُّرَجَلٌ

المرق بالمسطه ۱۲

عَذَارَى دَوَارِيٍّ مُّلَاءٌ مَذَنَلٌ

دشمنه ۱۲

له قوله مع الخ مجرور على انه
مفسر خود و السابحه فرس بحری کافه
سجلی الماریعنه اذا اعیت ابیاد
سبب لفرقه یكون فری تنیده
لحرفه کامل المصوب ۱۲
قوله علی الفرس انتم الخلقه
و اوسع الصدر استدرته ای
آیه من جانب و بره و الفوق
نصیر فوق ۱۲

ای ۱۲
هر دو انار اهلست غنی و
کربس خود را حفاظت
کند ۱۲
انوه در استی و دم علامت
نجات اسب است ۱۲

وَمَرَّ عَلَى الْقَنَانِ مِنْ نَفْيَانِهِ

نام کو به ۱۲ جلیه از آب باران

وَيَمَاءَ لَوِيْزٍ بِهَا جَذَعُ مَخْلَةٍ

نام وی است ۱۲ لویز و هم الا نیمی الامکان شید ۱۲

كَانَ شَيْراً فِي عَرَائِنِ وَبَلِّهِ

نام کوه ۱۲ شیره و اول بر این قله باران بزرگ

كَانَ ذُرِّي اسْرَاجٍ مِرْعَادَةٍ

جمع ذرده بلندی ۱۲ کشت ۱۲

وَالْقِي بِصَوْرَاءِ الْغَيْطِ بَعَاثَةٍ

جمع کلاه ۱۲

كَانَ مَكَالِي الْجَوَاءِ عُدَيَّةً

جمع کلاه ۱۲

كَانَ السَّبَاعُ فِيهِ غُرْفِي عَشِيَّةً

جمع کلاه ۱۲

وَالْقِي بِصَوْرَاءِ الْغَيْطِ بَعَاثَةٍ

جمع کلاه ۱۲

وَالْقِي بِصَوْرَاءِ الْغَيْطِ بَعَاثَةٍ

جمع کلاه ۱۲

وَالْقِي بِصَوْرَاءِ الْغَيْطِ بَعَاثَةٍ

جمع کلاه ۱۲

وَالْقِي بِصَوْرَاءِ الْغَيْطِ بَعَاثَةٍ

جمع کلاه ۱۲

فَانْزَلَ مِنْهُ الْعَصْرَ مِنْ كُلِّ مَنَزَلٍ

باز جمع اعظم یعنی بزرگ ۱۲

وَلَا اَطْمَأَنَّشِيْدَ اَحْبَدَ لَ

ای لم تترک بها اطمأنا ۱۲

كَبِيرٍ اَنَاسٍ فِي بَجَادٍ مَزْمَلٍ

سید ۱۲

مِنَ السَّيْلِ وَالْغَنَاءِ فَلَكَ مَعْرَلٌ

جمع کلاه ۱۲

تَزُولُ الْبَهَائِي ذِي الْعِيَابِ لِحْمَلٍ

ای تزلزل بزلن القاهر البهائي ۱۲

صُحْنٌ سُلَافًا مِنْ حَيْثُ مَفْلَقٌ

نام قصبه از شرب ۱۲

بَادِحَانَهُ الْقَصْرَ اَنَابِلِشْ عُنْصَلٍ

باز کلاه ۱۲

وَالْقِي بِصَوْرَاءِ الْغَيْطِ بَعَاثَةٍ

جمع کلاه ۱۲

وَالْقِي بِصَوْرَاءِ الْغَيْطِ بَعَاثَةٍ

جمع کلاه ۱۲

وَالْقِي بِصَوْرَاءِ الْغَيْطِ بَعَاثَةٍ

جمع کلاه ۱۲

وَالْقِي بِصَوْرَاءِ الْغَيْطِ بَعَاثَةٍ

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

جمع کلاه ۱۲

كَانَ حَدُوثُ الْمَالِكَةِ غُدُوَّةً

جمع حدو جمع حدو واداء

عَدُوْلِيَّةٍ أَوْ مِنْ سَفِينٍ بِنِ يَامِنْ

صفه سفین ۱۲ = جمع سفین

يَسْتَقِ حَبَابَ الْمَاءِ حَيْرَ مَهَا بِهَا

تفصیل حیرت حیرت و حیرت

وَفِي الْحَيِّ أَحْوَى يَقْضِي الْمُرْدُ شَادِ

صفت حی و مرده و شاد

خَذُولٌ تَرَاغِي مَرَّ بَرِيًّا تَحْلِيلِيَّةٍ

خود و ترغی و مر و بری و تحلیلی

وَتَسِيمٌ عَنْ أَيْ كَانِ مَنْوَرًا

تسیم و عن ای کان و منور

سَقَتْهُ آيَةُ الشَّمْسِ الْإِلْتِمَاسُ

ساق و آیه و شمس و الیماس

وَوَجْهٌ كَانَ الشَّمْسُ الْقَتْدُ دَاخِلًا

ووجه و کان و شمس و القتد و داخل

وَإِنِّي لَأَمُحِي لَهْوً عِنْدَ حَتَّارٍ

وای و این و امحی و لهو و عند و حطار

أَمْعُنْ كَالْوَاكِ الْأَدَانِ نَصَاتِهَا

امعن و کالو و الی و الادان و نصات

خَلَا يَاسَفِينِ مِنْ لَوَاصِفٍ مِنْ دَمٍ

جمع خلایه کشتی بزرگ ۱۲

يَجُورُ بِهَا الْمَلَأَ طُورًا وَيَقْتَدِي

مائل می شود از راه راست ۱۲

كَمَا قَسَمَ التُّرَابُ الْمَفَائِلُ بِالْيَدِ

کما قسّم و التراب و المفایل و بالید

مُظَاهِرٌ سَهْطِي لَوْ لَوْ وَزِيرُ جَدِ

مظاهر و سهطی و لو و وزیر و جد

تَنَاقُلُ أَطْرَاقِ الْبُرْدِ وَ تَرْتَدِي

تنقل و اطراق و البرد و ترتدی

مَحَلُّ حَرِّ الرَّمْلِ دَعْصُ لَكُنْدِ

محل و حر و الرمل و دعص و لکند

أَسِيفٌ وَلَوْ تَكْرِمٌ عَلَيْهِ بِأَمْدِ

اسیف و لو و تکریم و علیه و بامد

عَلَيْهِ نَقِيَّ اللَّوْنِ لَوْ يَكُنْ دَمٍ

علیه و نقی و اللون و لو و یکن و دم

بَعُوجًا مَرُّ قَالَ تَرُوحُ وَ تَعْتَدِي

بعوج و مر و قال و تروح و تعتدی

عَلَى الْأَحْبِ كَانَتْ ظَهْرُ بَرِّ جَدِ

علی و الاحب و كانت و ظهر و بر و جد

اینه قول کان صفت المخرج المخرج
جمع صفت و مخرج و مخرج
المختر و غدوة منصفه لیس
و فی خلایه سفین اضافه الصفة
الی الموصوف و التواصف جمع
ما صفت منظم المالحاری فی النهر
دور کید اسم داد ۱۲ کله قوله
جوانیه المخرج الوجاء المکشف المکشف
الوجاء المردی الوردیان العود
مخرج حافی العود و بالغامته الی
تعبیر و مقابله فخلایه ۱۲ یعنی
تعبیر به آن صفتی مشابهت کار
و خود جدا مانده با کله ایوان
می چرد و میوه را که میخورد و در برگ
آن می پوشد ۱۲ صفت
تقدیرش اینکه و تسیم عن تغری ای
عن تغری شفته المی منور صفت و حق
موصوف محذوف کر با بود و اگر گویند
و جمله تخلص صفتی و است خبر
کان تغری محذوف و فعل تخلص
هست ضمیر له عاید پسوانه حق
و له متعلق ثابت شده صفت و عص
و فی صفت ثانی ۱۲ محذوف استی بنوی

در کمال شادمانی آنکه در کمال شادمانی

أَمَرْتُ يَدَايَا قُلِّ شَرْقًا وَجَنُودًا

جَوْرًا دَنَاقَ عَنَّا لُتْرَا فُحْتُ

كَانَ عُلُوبًا لِنَسْمِ فِي دَايَاتِهَا

تَلَا فِي وَحْيًا نَاتِبِينَ كَانَهَا

وَأَتْلَعُ مَهَاضًا إِذَا صَعِدَتْ بِلَا

وَجْهًا مِثْلَ الْعَلَاةِ كَانَهَا

وَحَدًا كَقَرَطَانِ الشَّامِ مُشَقَّرَا

وَعَيْنَانِ كَالْمَاوِيَتَيْنِ اسْتَكْتَا

طُحُورَانِ عَوَارَا الْقَدَى قَتَرَا هَمَا

وَصَادَ مَتَا سَمِعَ التَّوَجَّسَ لَهْمَا

مَوْلَتَانِ تَعَرَّنَ الْعَيْنُ فِيهِمَا

لَهَا عَضْدَاهَا فِي سَقِيفٍ مُسْتَدَّ

لَهَا كِتْفَاهَا فِي مَعَالِي مُصْعَدَا

مَوَارِدُ مِنْ خَلْقَاءَ فِي ظَهْرِ قَرْدَا

بَنَانٍ عَرَفِي قَيْصٍ مَقْدَا

كَيْسَانِ بُوَيْصِي بِدِجَلَةِ مُصْعَدَا

وَعَى الْمَلَّتِي مِنْهَا إِلَى حَرْفٍ مَبْرَدَا

كَسَبَتْ أَيْمَانِي قَدَاةً لَوْ حُورَدَا

بِكَهْفِي حِجَابِي صَخْرَةً قَلْبِي مَوْرَدَا

لَكُمُ مَدَلِّي مَدَّ مَحْوَرَةً أَمْرًا فَرْدَا

لَيْعَسُ خَفِي أَوْ لَصُوتُ مَنَدَا

كَسَا مَعْنَى شَاةَ جَوْمَلٍ مَعْرَدَا

له قور معالی امر صفة قور
مخدون ۱۲ له دایاتها جمع
دایة فقره الظهور منه ابن دایة
للغراب وخلقها صفة صخرة
مخدوفه ۱۲ عه بل دایة
هین دو باقه اسک الی بل یعنی
پسوا جیسے تاکا بنوا کرتے
مضبوط ہوتا ہے ایسے ہی اس کا
مضبوط ہیں اور اسکے بازو و لہر
اگلا دھڑا ایسا جیسے ستونوں
جمعیت ہے اس کے شانے اس
قدر بلند ہیں کہ ایک عالمی ہیں جو
اگلا دھڑا سے ملے ہیں ۱۲
نشان تنگ کبھی ملتا ہے کبھی
ظاہر ہوتے ہیں گویا وہ کرتے پھٹتے
ہوتے کی مجلس میں جگہ ار ۱۲
لئے یعنی اس کی انگلیں استخوان
ایسے کے غاروں میں باہر تاتھ ہیں
جیسے دو آئینے پتھر کے گڑھے
میں رکھے ہوں وہ آئینے ایسے جگہ
ہیں جیسے پتھر کے گڑھے میں پانی
گھاٹ کی طرح معلوم ہوتا ہے
۱۲ صہ معاک کی در کوہ کہ
آب در دے گود آید ۲

جہت ۱۲ سقیف ۱۲
اسند بصر
الی یمن
سینوی

فی جسم معالی لفظ
حال من لفظا ای کابینی
بازو

جائے در و د آب ۱۲ سنگ صاف ۱۲
صوفہ فقار ۱۲
درشت و بلند ۱۲

جمع بقیہ جمع ہزار ۱۲
وہ ۱۲
جگہ کردہ شدہ ۵

صوفہ بومی ۵
نوعی از زودق

ایجا یعنی فراہم آویں ۱۲
دلیہ ۱۲
دیشہ ابگردانی لفظ

ای الرجل الیانی ۱۲
اللفظ یہ معنی من الیانی ۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

۱۲
۱۲
۱۲
۱۲

وَأَرْوَعُ بَاضٍ أَحَدٌ مَلَمَحٌ

الفزغان ای لہا قلب ۱۲
بکد شتافندہ ۱۲
سخت و درشت ۱۲

وَأَعْلَمُ مَخْرُوتٍ مِنَ الْأَنْفِ مَارِنٌ

آنکہ بخت او چاک باشد ۱۲
صفت مارن ۱۲
شگافہ سوراخ کردہ شدہ ۱۲

وَأِنْ شِئْتُ لَمُوتُ قَبْلَ أَنْ شِئْتُ أَمَلْتُ

پو بہرہ ۱۲

وَأِنْ شِئْتُ سَأَى أَسْطُ الْكُورِ سَهَا

بلند شود ۱۲
مقدم الکور کا تقریب ۱۲
و عیب ۱۲

فَلْيَمِثْلُهَا أَمْضَى إِذَا قَالَ صَاحِبُ

الوقت المعبیہ ۱۲

وَجَاسَتْ إِلَيَّ النَّفْسُ خَوْفًا وَخَالَةً

ای زال قلبہ عن مستقرہ ۱۲
الجرور الی صاحبی ۱۲

إِذَا الْقَوْمُ قَالُوا مَنْ فَنِي خِلْتُ أَنْتِي

أَحَلْتُ عَلَيْهَا بِالْقَطِيعِ فَأَجْذَمْتُ

بر جسمہ پر پشت آن ناکہ باتا زیادہ پس تیز رفت ۱۲

فَذَاكَ لِمَا ذَاكَ وَلَيْدَةً مَجْلِسٍ

پس خرا عید ۱۲
الجاریۃ الرقاہ ۱۲

وَلَسْتُ بِمَجْلَالٍ لِتِلْكَ خَافَةً

ای خفاۃ ۱۲
الافضلہ ۱۲

وَأِنْ تَبَغْنِي فِي حَلِقَةِ الْقَوْمِ تَلْفَنُ

بین الجود الی ۱۲
بکد الی ۱۲

أَكْبَرُ دَاةٍ صَغِيرٍ فِي رَصْفِهِ مَصْمَدٌ

شکزدور ۱۲
شک کہ بان سنگا ۱۲
سنگا پینا ۱۲
درشت ۱۲

مَتَّقٌ مَتَّى تَرْجُو بِهِ الْأَرْضَ تَرْدَمُ

صفت تارن ۱۲
الرجم الی ۱۲
سیرا ۱۲
ای ۱۲

فَخَافَهُ مَلُوتِي مِنَ الْقَدْرِ فَحَصَنُ

پوستہ بزرگوار ۱۲
نختہ تافتہ ۱۲

وَعَامَتْ بِضَعِيفِهَا نَجَاءَ الْحَفِيدِ

عمر شتاردن ۱۲
نختہ ۱۲
نختہ ۱۲

أَلَا لَتَقِيَنَّ أَيْدِيكَ مِنْهَا وَأَقْتَدِي

ای اعلیٰ قدر کہ ۱۲
نختہ ۱۲
نختہ ۱۲

مُصَابَاةً لَوْ أَمْسَى عَلَى غَيْرِ مَرَصِدٍ

ہا نگاہ ۱۲
وصلیہ ۱۲
الرجم ۱۲
یعنی ہر اساق جان لیو ۱۲
بمعاہدہ ۱۲
دوہری راہ چلے ۱۲
نختہ ۱۲

عَنِتُّ فَلَمَّا كَسِلْتُ وَلَوْ أَتَبَلَدُ

فی کفایۃ الہم دفع الشر ۱۲

وَقَدْ حَبَّ أَلْ أَلْ مَعْرَ الْمُتَوَقِّدِ

بجملہ ۱۲
اضطراب یعنی ۱۲
نختہ ۱۲
نختہ ۱۲

تَرَى رَبَّهَا أَذْيَالٍ سَحْلٌ مُمَدَّدٌ

در از ۱۲
جامہ پیر ۱۲
نختہ ۱۲

وَلَكِنْ مَتَّى يَسْتَرْفِدُ الْقَوْمُ أَرْفِدُ

باری بخواہند قوم از بین یاری میکنم ۱۲

وَأِنْ تَقْتَصِرْ فِي الْحَوَانِيتِ تَصْطَلُ

جمع حانون وکان شراب ۱۲

اے قولہ وایرہ الی آخرہ صغ
قلب مجذوف ای لہا قلب مع
و با بعدہ صفات ۱۲
عہ اس وقتنی کا اور کا
کتابہ اور ناک چھوٹی ہوتی
ہے کہ چھوٹی میں بڑی ہوتی ہے
یعنی زمین کو سونگھ لیتی ہے تولد
بھی تیز ہو جاتی ہے ۱۲
عہ یعنی میں کسی ہی اونٹنی
پر چڑھ کر کاروائی کرتا ہوں
جبکہ مراعاتی مصیبت کے
پیش آنے سے تنگ ہو کر کہہ
بیٹھتا ہے خرد از چننا مشکل
کاش میں تجھ کو فدیہ دیکر
چھڑا لیتا اور آپ بھی
چھوٹ جاتا ہے ۱۲

فَلَوْلَا ثَلَاثُ هُنَّ مِنْ لَذَّةِ الْفَقْرِ

ای بودی ثلث ۱۲ یعنی ایستادگی بر فقر بود

فِيهِنَّ سَبْعٌ عَادِلَاتٍ بِشَرِّهِ

وَكُوْنِي إِذَا عَادَى الْمُضَافُ حَبِيْبًا

وَتَقْصِرْ يَوْمَ الدَّجَنِ الدَّجْنُ مَجْبُوبٌ

كَأَنَّ الدُّرَيْنِ وَاللَّيْلَةَ حُلِقَتْ

أَرَى قَبْرَ غُلَامٍ يَحْيَى بِمَا لَحِمَ

تَرَى جُتُوَيْنٍ مِنْ تَرَابٍ عَلَيْهِمَا

أَرَى لَمُوتَ يَتَامَى الْكِرَامِ وَيَصْطَفَى

أَرَى الْعَيْشَ كَثْرًا أَتَا قَصَاكُلَ لَيْلَةٍ

لَعَزَّكَ إِنْ لَمُوتَ مَا أَخْطَا الْفَتَى

له قوله وکری ای امر
الثانی من ثلث المذكورة ان
یعنی همان فری سرخ شده
اصول عد و الذنب الی
نقد الخائف المظلوم شبه
الفرص بالذنب قد الذنب
شبهه و کلهای وجب شده
الصبر و العناء و شجر ناره اشبه

والهیب ۱۲
له قوله و تقصیر ای امر
الثالث تقصیری یوم عثمان
السحاب یصحی سکتة فی الحیة
الناسمة السیئة لان یوم السرور
واللذات یقصر جدار العمد
والرفوع بالحد لیم و نلنا الحجة
جامة اللذات ۱۲

له قوله الموت یقام ای
والاستقام الاختیار ای
الموت یقصد الکرم و الخیل
فیہک الاحب لیس لان
الکرم یحب نفسه و یقبل الی
و الخیل یحب ماله و
یتقبل نفسه ۱۲

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

وَكَيْدًا لَوْ أَحْفَقَ مَتَى قَامَ عَوْدُ

كَمِيتٌ مَتَى مَا تَقَلُّ بِالْمَاءِ تَرِيدُ

كَسْبًا لِفَضَائِلِهِ الْمَتَوَرِّدُ

بِمَهْلِكَةٍ تَحْتَ الْجَبَاءِ الْمَعْمَلُ

عَلَى عَشْرٍ أَوْ خُرُوعٍ لَوْ يَخْصِدُ

سَتَعْلَمُ أَنْ مُتَاعِدًا إِنَّا الصِّدِّ

كَقَبْرِ عَوِيٍّ فِي الْبَطَالَةِ مَفْسِدُ

صَفَائِحُ مِمَّنْ مِنْ صَفِيرٍ مَنْصُدُ

عَقِيلَةٌ مَالٍ لِفَاحِشٍ الْمُسْتَدَامُ

وَمَا تَقْصُ لَا يَأْمُ وَالِدٌ قَوْمٍ يَنْفَدُ

بِكَ الطَّوَلُ الْمَوْخِي تَنْبَاهُ بِالْبَدِ

بِكَ الطَّوَلُ الْمَوْخِي تَنْبَاهُ بِالْبَدِ

تفسیر ۱۲
قوله و کید ای ایستادگی بر فقر بود
قوله کمیت متی ما تقل بال ماء ترید
نام شراب ۱۲
قوله کسبا لفضائله المتوررد
تکرار ۱۲
قوله بمهلکة تحت الجباء المعمل
محل ۱۲
قوله علی عشر او خروج لو یخصد
خود در غنیمت نارسیده ای ۱۲
قوله ستعلم ان متاعدا اننا الصید
خطاب به ناصح ۱۲
قوله کقبر عوی فی البطالة مفسد
فی البیات ۱۲
قوله صفائح مم من صفر منصد
چند پتھر جوڑے سمت تا او پر نہ کھجے می و دونوں میں ۱۲
قوله عقیلة مال لفاحش المستدام
گرای از بد چیز ۱۲
قوله و ما تقص لا یام والد قوم ینفد
بیتوار ۱۲
قوله بک الطول الموی تنباه بالبد
خبر ان ۱۲
قوله بک الطول الموی تنباه بالبد
در از گفتو ۱۲

فَمَا لِي أَرَاكَ وَأَنْتَ عَمِّي مَالِكًا

يَلُومُ وَمَا أَدْرِي عَلَامَ يَلُومُنِي

وَالسَّيِّئُ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ طَلَبْتُهُ

عَلَى غَيْرِ شَيْءٍ قُلْتُهُ غَيْرَ الْبَقِي

وَقَرَّبْتُ بِالْقُرْبَى وَجَدْتُكَ إِنَّهُ

نزدیکی عوام با ذوی القربی بالقراة ۱۲

وَأَنْ أَدْعَى فِي الْجُلَى أَكُنُ مِنْ سَمَائِكَا

الامر بالمعروف ۱۲

وَأَنْ يُقَدَّ وَأَبَالِقْدَعِ عَنْ صَدَقَاتِهِمْ

القدن اسارة القول ۱۲

بِأَحَدٍ بِأَحَدٍ شَتَّاهُ وَمُحَدِّثُ

ای ایچود اجنی بلا حدث اسارة من فایده و قد و فاطر و قیاس ۱۲

فَلَوْ كَانَ مَوْلَايَ امْرَأَةً غَيْرُهُ

چشم ۱۲

وَلَكِنْ مَوْلَايَ امْرَأَةٌ وَهُوَ خَانِقِي

وَطَلْعُ زَوَى الْقُرْبَى أَشَدُّ مَضَامَةً

مضامه ۱۲

مَتَى أَدُنْ مِنْهُ يَنْتَحِي وَيَبْعُدْ

بجذب الیاء من الاء جواب متى ۱۲

كَمَا لَمْ يَنْتَحِي فِي الْحَيِّ ثَرْطُ بِنِ اعْبُدْ

كَأَنَّا وَضَعْنَاهُ إِلَى رَمْسٍ مُلْحَدْ

ملح ۱۲

نَشَدْتُ فَلَمَّا عَقِلْتُ حَمُولَتُهُ

میردی ان المی معبداتی طرطبات فساله فخره ما لیران بیعتی فی طلبها ۱۲

مَتَى يَكُ أَمْرٌ لِلنَّيْكِشَةِ أَهْمُ هَدْ

الامر بالمعروف ۱۲

وَأَنْ يَأْنِكَ الْأَحَدُ أَوْ يَلِيهِ الْجَهْدُ

يَكَايِسُ حَيَاضِلَ لَمُوتٍ قَبْلَ الْقَهْدِ

ترسایدن ۱۲

هَجَائِي وَتَدْنِي بِالشَّكَاةِ وَمَطَرُ

المعروف بلوا المعط فان ۱۲

لَقَرَسَجْ كَرِيٍّ أَوْ لَا تَنْظُرْ فِي عَدَايَ

الامر بالمعروف ۱۲

عَلَى الشُّكْرِ وَالشُّكْرِ وَأَنَا مُقْبِدْ

ای فایده و از روی خود ۱۲

عَلَى الْمَرْءِ مِنْ وَقْعِ الْحَسَامِ الْمَصْنَدِ

مصنوع ۱۲

له قوله وقربت الخ ۱۲

اتقرب الى ذی القربى بسبب

فراهم و بعدك المراد للتسم

دا شهید جواب متى ۱۲

له قوله ۱۲ اما سفته عطف

على الشكر و هو يفتي دان

شكره و سالت عن حاله ان

اقتربت المال عن نفسى و كملت ان

او حبه الى ان غايته الخافى ۱۲

فَذَرْنِي وَخَلُقْ لِي شَاكِرًا

فَلَوْ شَاءَ رَبِّي كُنْتُ قَيْسَ بْنِ عَاصِمٍ
ای که بگوید که من قیس بن عاصم بودم

فَأَصْبَحْتُ أَمَلًا كَثِيرًا سَرِيًّا

أَنَا الرَّجُلُ الضَّرْبُ الَّذِي تَعْرِفُونَهُ
ای که بگوید که من همان مردی هستم که شما می‌شناسید

وَأَلَيْتُ لَأَنْقُذَ كَثِيرًا بِطَانَةٍ

حَسَامٍ إِذَا مَا قَسَتْ مُتَّصِرًا بِهِ
ای که بگوید که من نجات دهنده بسیاری از حسامان هستم

أَخِي تَقَعُ لَأَنْقُذَ عَنْ غَيْرِيَّةٍ
ای که بگوید که من نجات دهنده برادر من هستم

إِذَا بَدَأَ الْقَوْمُ السَّلَاحَ وَجَدْتُ نِيَّ

وَبِرٍّ وَهَجُومٍ قَدْ انْأَرَتْ مَخَافَتِي
ای که بگوید که من شجاع و شجاعانه هستم

فَمَرَّتْ كَهَاتَا ذَاتُ خَيْفٍ جَلَالَةٍ
ای که بگوید که من از آن بزرگان هستم

تَقُولُ وَقَدْ نَزَّ الْوُطِيفُ وَسَانَهَا
ای که بگوید که من از آن بزرگان هستم

وَلَوْ حَلَّ بِي نَائِيًا عِنْدَ ضَرْعَدٍ

وَلَوْ شَاءَ رَبِّي كُنْتُ عَمْرُو بْنَ مَرْثَدٍ
ای که بگوید که من عمرو بن مرثد بودم

بَنُونَ كِرَامٍ سَادَةٍ مُسَوَّدٍ
ای که بگوید که من از آن بزرگان هستم

خِشَانِ كَرَامٍ نَحِيَّةٍ الْمُتَوَقَّدِ
ای که بگوید که من از آن بزرگان هستم

لِعَضْبٍ فِي الشَّفَرِ تَبِيٍّ مُهَنَّدِ
ای که بگوید که من از آن بزرگان هستم

كَفَى الْعَوْدَ مِنْهُ الْبَدَأُ لَيْسَ بِمُضْمَرٍ
ای که بگوید که من از آن بزرگان هستم

إِذَا قِيلَ كَهَاتَا قَالَ خَاجِرَةٌ قَدِي
ای که بگوید که من از آن بزرگان هستم

مَنْبَعًا إِذَا مَلَأَتْ بِقَامِرٍ يَدِي
ای که بگوید که من از آن بزرگان هستم

يَوَادِيهَا أَهْنَى بِعَضْبٍ مُجْتَرَمٍ
ای که بگوید که من از آن بزرگان هستم

عَقِيلَةٍ تَشِيخٍ كَالْوَيْلِ يَلْتَمَسُ
ای که بگوید که من از آن بزرگان هستم

أَلَسْتَ تَرَى أَنَّ قَدَائِمَتَ بَمَوْدٍ
ای که بگوید که من از آن بزرگان هستم

له قول مسوقه لخصوف اى
لرجل سويحيه نقته اى نارغوني
الذين هم كرام و سادته يقولون
ان عمر بن مرثد لاشي هذين السنين
عاطف و اعطاهما لغير اتي جلا و ايا

له قول الخافه اى
اى لقه طاهره الوثوق بك
يقال الحروب

له قول الخافه اى
اى لقه طاهره الوثوق بك
يقال الحروب

اى لقه طاهره الوثوق بك
يقال الحروب

أَرَى الْمَوْتَ أَعَدَّ النَّفْسَ لَا أَرَى

وَأَصْفَرَ مَضْجُوحَ نَظَرٍ حَوَارَةَ
ای زلف مشرق
تیرگی بر آتش هسته تار است شود ۱۲

وَيَلَيْتُكَ يَا أَحْبَابَ مَنْ لَمْ يَزِدْ

وَيَلَيْتُكَ يَا أَحْبَابَ مَنْ لَمْ يَزِدْ
مختاری ۱۲

لَعَمْرُكَ مَا أَهْلِيَّامُ الْأَمْعَارَةَ

عَنِ الْمَرْءِ لَا سَأَلَ وَأَبْصَرَ قَرِينَهُ

إِذَا كُنْتُ فِي قَوْمٍ فَصَاحِبِ خَيْرِهِمْ

بَعِيدًا أَعَدَّ أَمَّا أَقْرَبُ يَوْمٍ مَجْدٍ

عَلَى النَّارِ وَأَسْتَوْدِعُكَ كَفَّ مَجْدٍ
ای غنی محضین علی النار
تقادم ۱۲

وَيَلَيْتُكَ يَا أَحْبَابَ مَنْ لَمْ يَزِدْ

بَنَاتًا وَلَمْ تَضُرِّ لَهُ وَقْتُ مَوْعِدٍ
نوشه ۱۲
مقرر مانی ۱۲

فَمَا اسْطَغْتِ مِنْ مَعْرُوفٍ فَانْتَرَدِ

فَإِنَّ الْقَرِينَ بِالْمُقَارِنِ مُقْتَدِي

وَلَا تَصْحَبِ الْأَكْرَدَى قَدْ رَدَى مَعَالِدُ

وَلَا تَصْحَبِ الْأَكْرَدَى قَدْ رَدَى مَعَالِدُ

تمام شعر قصیده طرقة بن العبد و قصیده سیوم اشک ز بهر بن ابی سلمی است که از بنی
مره سلمی جزایل نام بضم سین قیامده و نام او ربیعه بن رباح است و زمان زبیر
از دولت اسلام پیش و پسرا و کعب صاحب قصیدی که او ش این است بامت
سعاد فقلبی الیوم مبتول - باسلام مشرف شد حد این قصیده در مدح عارث
بن عوف بن ابی عارثه مری و هرم بن سنان سری است - و سبب مدح اینکه ایشان هر دو از
جانب خود دیت قتل بے گناه داده میان قبیلہ علس و ذبیان صلح با انجام رسانیدند و قصه
این است میان علس و ذبیان جنگ بود و بدست شخصی انوشی علس که در دین حاکم نام داشت بدست
هرم بن منضم که از ذبیان بود گشته شد بود و بعد از آن میان هر دو قبیلہ اتفاق صلح افتاد حصین بن

ضمضم برادر قتل مسلح داخل نشد و سوگند خورد که سرانجامم شود تا آنکه در دین جانم
یا کسی دیگر را از منی عیسی کاذبی غالب باشد نکشم و کسی را اطلاع ندادم که گزشت که من
مردی بخانه حصین پنهان شد پس رسید تو کیستی - گفت عیسی پرسید ادا کرد ام
عیسی سنی که در وقبیل بسیار است گفت از منی غالب ام حصین ادا را بفور گشت
چون این خبر بحارث بن عوف و هرم بن سنان رسید - این حرکت برای ایشان
و شوار آمد پس این خبر به قبیله عیسی رسید ایشان برای قتال سوار شدند چون حارث
اراده ایشان شنید صد مهار شتر و فرزند خود را نزدشان فرستاد و پیام داد که شتران را دوست
بیدارید یا کشتن پس مرا ای عیسی بن زیاد عیسی با مردمان خود گفت که مرا در شمای پدید
چم چیز دوست میدارید مردمان عیسی گفتند که شتران را پس میان
هر و قبیل صلح شد این قصیده از بحر طول فایده و متذکر
فعلن منفا صلیق جها را در جمله ابیات
شمت چهار است

له قوله الثاني الم جمع الفیه
بی احدی الحیاة التلی التلی
یوضع علیها القدر والنوی الخ
التي تحفر حول الجدار لئلا یخلف
فیسه الماد دثانی بول من
الدار المستصوب ۱۲

این یکی شتر است
بجای آن که در دین است
جواب سوگند عیسی ۱۲
أَمِنْ أَمَّاؤُنِي وَمَنْ لَمْ تَكَلَمْ
کسی که عیسی ۱۲ ما اسوالیون آشکارا دار ۱۲
وَدَارُهَا بِالرَّقْمَتَيْنِ كَأَنَّهَا
و خانه دیگر بر اسلام اوئی که در دین است و در دین است ۱۲
در میان دو خانه است و در دین است ۱۲
الطهارة ما عازر سرور خود و خود ۱۲
عَمَّا الْعَيْنِ وَالْأَرَامِ بِمَسِيرِ خَلْفَةٍ
بالدار ۱۲ جمع مینا امرود بقره دشت ۱۲
وَقَفْتُ بِهِمَا مِنْ بَعْدِ عَشْرِ رُحْمَةٍ
بالدار ۱۲
أَنَا فِي سَفْعَا فِي مَعْرَسٍ مِنْ جِيلٍ
الکافر اثنتی ۱۲ تحت لایحه ۱۲
الماد من المومنین ۱۲

حَوْمَانَهُ الذَّارِجَ قَالْمُتَّكَلَمَ
الدار علی التلیقه ۱۲ موضع ۱۲
هَرَا جِيعٌ وَشَجَرٌ فِي تَوَاشِيٍّ مَقْصَمِ
اراد بیا که در دین است و در دین است ۱۲
وَأَطْلَافُهَا يَهْضُنُ مِنْ كُلِّ جَنَمِ
جمع طایفه که آید ۱۲
فَلَا يَكُنْ لَكَ فِتْنَةُ الدَّارِ بَعْدَ نَوْحِهِمْ
الای الی بظا حال من وقت ۱۲
وَلَوْ يَلْجَأُ إِلَى مَحْوِضٍ لَمْ يَتَشَكَّمْ
جمع اگر چه که در دین است ۱۲ الجزم المومنین ۱۲

فَلَمَّا عَرَفَتْ الدَّاءَ اَرَقَّتْ لِرَبِّهَآ

ای دامام دانی ۱۲ اسرار ام ۱۳

تَبَصَّرَ خَلِيلُ هَلْ تَرَى مِنْ طَعَامِي

ای خدای من ۱۲

عَلَوْنَ بِأَمَّا طَعْنًا وَكَأَنَّ

وَوَرَّكُنْ فِي السُّبُوحَانِ يَعْلُونَ مَلَكًا

بَكْرًا بِكْرًا وَاسْتَحْرَقَ

وَقِيْلَ مِنْ مَلَكٍ لِلطَّيْفِ وَمَنْظَرُ

كَانَ فَتَاتِ الْعَمْرِ فِي كُلِّ مَنْزِلٍ

فَلَمَّا وَرَدَنَّ الْمَاءَ زُرَّ قَاجِمَامَهُ

جَعَلَنَّ الْقَنَانِ عَنْ يَدَيْنِ وَحَزَنَهُ

ظَهَرَ مِنَ السُّبُوحَانِ ثُمَّ جَرَعَتْهُ

فَأَقْسَمَتْ بِالْيَيْبِ الَّذِي طَا حَوْلَهُ

أَلَا أَنْعِمُ صَدِيقًا لَهَا الرِّبْعُ وَأَسْلَمُ

ای انعم بشکرتی ۱۲

تَحْتَلَنُ بِالْعَلِيَّاتِ قَوْفُ جُرْثَمِ

وَرَأَى حَوَاشِيَهَا مُشَابِكَةً الدَّاءَ

عَلَيْهِنَّ دَلَّ النَّاعِمُ الْمُتَنَعِمُ

فَهُنَّ لَوَادِي الرِّبْعِ كَالْيَدِ لِلْقَدَمِ

أَيُّقُ لَعَيْنِ النَّاسِطِ لَمْتُوسَمِ

نَزَلْنَ بِهِ حَبًّا لَفْنَا لَمْ يُحْطَمِ

وَضَعْنَ عَصَى الْحَاضِرِ لَمْتُخَيَمِ

وَكَمَّ بِالْقَنَانِ مِنْ حُلٍّ وَحُرْمِ

عَلَى كُلِّ قَيْتٍ قَشِيبٌ وَمِفْهَامِ

رِحَالُ بَنُوهُ مِنْ قُرَيْشٍ وَجُرْهُمِ

لَمَّا عَرَفَتْ الدَّاءَ اَرَقَّتْ لِرَبِّهَآ
تَبَصَّرَ خَلِيلُ هَلْ تَرَى مِنْ طَعَامِي
عَلَوْنَ بِأَمَّا طَعْنًا وَكَأَنَّ
وَوَرَّكُنْ فِي السُّبُوحَانِ يَعْلُونَ مَلَكًا
بَكْرًا بِكْرًا وَاسْتَحْرَقَ
وَقِيْلَ مِنْ مَلَكٍ لِلطَّيْفِ وَمَنْظَرُ
كَانَ فَتَاتِ الْعَمْرِ فِي كُلِّ مَنْزِلٍ
فَلَمَّا وَرَدَنَّ الْمَاءَ زُرَّ قَاجِمَامَهُ
جَعَلَنَّ الْقَنَانِ عَنْ يَدَيْنِ وَحَزَنَهُ
ظَهَرَ مِنَ السُّبُوحَانِ ثُمَّ جَرَعَتْهُ
فَأَقْسَمَتْ بِالْيَيْبِ الَّذِي طَا حَوْلَهُ

لَكُنَّا لِنَعْمَ السَّيِّدَانِ وَجِدْنَا
 سَعَى سَاعِيَا غِيْطٍ بِنِ هَرَّةٍ بَعْدَ مَا
 تَذَارَكُمَا عَسَاوُذِيَّانَ بَعْدَ مَا
 وَقَدَ قُلْتُمَا اِنْ نُّدْرِكَ السَّلَامُ وَاسْعَا
 فَاصْبَحْتُمَا مَرْمَا عَلَى خَيْرِ مَوْطِنٍ
 عَظِيمِينَ فِي عُلْيَا مَعْدٍ هَدَّ يَتَمَا
 تَعْفَى الْكَلُومُ بِالْمِيزِينَ فَاصْبَحَتْ
 يَجْعَلُهَا قَوْمٌ لِّقَوْمٍ غَنَامَةً
 فَاصْبَحَ يَحْدَى فِيهِمْ مِّنْ تِلَاذِكُمْ
 اَلَا اَبْلَغُ اِلَّا خَلَّافَ عَنِّي رِسَالَةً
 فَلَا تَكْمُنُ اِلَّا فِي صَدْرِكُمْ

عَلَى كُلِّ حَالٍ مِّنْ سَيِّئٍ وَمُزْمِنٍ
 تَنْزِلَ مَا بَيْنَ الْعَشِيرَةِ بِاللَّحْمِ
 تَقَالُوا وَدَقُّوا بَيْنَهُمْ عَطَرٌ فَتَشْتَمُ
 يَسَالُ وَمَعْرِوْفٍ مِنَ الْقَوْلِ نَسْلَمُ
 يَعْجِدِينَ فِيهَا مِنْ عَقُوقٍ وَمَا لَكُمْ
 وَمَنْ يَسْتَبِيحُ كَرَامًا مِنَ الْمَجْدِ يَعْظُمُ
 يَنْجِيهَا مِنْ لَيْسَ فِيهَا مَجْرَمُ
 وَلَمْ يَهْرِيقُوا بَيْنَهُمْ مِلًّا مَّحْجَمُ
 مَخَانِمُ شَتَّى مِنْ اِفَالٍ مَزْنَمُ
 وَذِيَّانَ هَلْ اَقْسَمْتُمْ كُلَّ مَقْسَمِ
 لِيَخْفَ وَمَهْمَا يَكْتُمُ اِلَّا يَعْلَمُ

وَمَنْ يَسْتَبِيحُ كَرَامًا مِنَ الْمَجْدِ يَعْظُمُ
 يَنْجِيهَا مِنْ لَيْسَ فِيهَا مَجْرَمُ
 وَلَمْ يَهْرِيقُوا بَيْنَهُمْ مِلًّا مَّحْجَمُ
 مَخَانِمُ شَتَّى مِنْ اِفَالٍ مَزْنَمُ
 وَذِيَّانَ هَلْ اَقْسَمْتُمْ كُلَّ مَقْسَمِ
 لِيَخْفَ وَمَهْمَا يَكْتُمُ اِلَّا يَعْلَمُ

له قول في القسم ١٠
 بل يبيد قداي القسم على ابرام
 الصبح فاستودع من
 الحث ١٢

جَرِي مَتَى يُظْلَمُ يُعَاقِبُ بِظُلْمِهِ

لَقَدْ مَرَّ
بِشَيْءٍ دُونَ ذَلِكَ

التي كانت في ذلك الوقت

رَعَوْظُهُمْ حَتَّى إِذَا نَمَّ أَوْرَدُوا

تَقَرُّعُ مَوَدِّهِمْ حَتَّى يَصْلُحُوا
عَلَى مَوَدِّهِمْ حَتَّى يَصْلُحُوا
عَلَى مَوَدِّهِمْ حَتَّى يَصْلُحُوا

فَقَضَوْا مَنَابِيئَهُمْ ثُمَّ اصْدَرُوا

أَيُّ الْقَوْلِ الْقَوْلُ وَتَحْلُلُ
أَيُّ الْقَوْلِ الْقَوْلُ وَتَحْلُلُ
أَيُّ الْقَوْلِ الْقَوْلُ وَتَحْلُلُ

لَعَمْرُكَ مَا جَرَّتْ عَلَيْهِمْ مَنَابِيئُهُمْ

فَمَعَادِي مَدَحِ الَّذِينَ اعْتَمَدُوا الزِّيَادَةَ

وَلَا تَشْكُرُكَ فِي الْمَوْتِ فِي مَدَنٍ نَزَلَتْ

فَكَلَّا أَرَهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ

فَكَلَّا أَرَهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ

فَكَلَّا أَرَهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ

فَكَلَّا أَرَهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ

فَكَلَّا أَرَهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ

فَكَلَّا أَرَهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ

فَكَلَّا أَرَهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ

فَكَلَّا أَرَهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ

فَكَلَّا أَرَهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ

فَكَلَّا أَرَهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ

سَرِيعًا وَإِنْ لَمْ يُدْبَرْ بِالظُّلْمِ يُظْلَمُ

غَمَارَاتُ قَرَى بِالسَّلَاحِ وَبِالدَّمِ

بِسَاءِ رَأْب ١٢ جَالِ شَدَّ ١٣ أَسْبَابُ شَدَّ ١٤

إِلَى كَلَامٍ مُسْتَوْبِلٍ مُتَوَخِّمٍ

أَيُّ الْقَوْلِ الْقَوْلُ وَتَحْلُلُ
أَيُّ الْقَوْلِ الْقَوْلُ وَتَحْلُلُ
أَيُّ الْقَوْلِ الْقَوْلُ وَتَحْلُلُ

دَمَ ابْنِ نَهْلٍ وَأَقْتِيلُ الْمُسْلِمَ

وَلَا وَهَبَ مِنْهَا وَلَا ابْنَ الْخَزْمِ

صَحِيحَاتِ مَالِ طَالِعَاتِ بَحْرٍ

إِذَا طَرَقَتْ أَحَدُ اللَّيَالِي بِمُعْظَمِ

لَدَيْهِمْ وَلَا الْجَائِي عَلَيْهِمْ بِمُسْلِمٍ

ثَمَانِينَ حَوْلًا لَا أَبَاكَ يَسَامُ

وَلَكِنِّي عَنْ عِلْمِ مَا فِي عَيْنِ عَدَمٍ

فَتَبَّ وَمَنْ تَخْطِي يَعْرِفُ فِيهِ رَمٍ

فَتَبَّ وَمَنْ تَخْطِي يَعْرِفُ فِيهِ رَمٍ

فَتَبَّ وَمَنْ تَخْطِي يَعْرِفُ فِيهِ رَمٍ

فَتَبَّ وَمَنْ تَخْطِي يَعْرِفُ فِيهِ رَمٍ

فَتَبَّ وَمَنْ تَخْطِي يَعْرِفُ فِيهِ رَمٍ

فَتَبَّ وَمَنْ تَخْطِي يَعْرِفُ فِيهِ رَمٍ

وَمَنْ لَا يَصَانِعْ فِي أُمُورٍ كَثِيرَةٍ

مصانعت زحی و مدار نمودن ۱۲

وَمَنْ يَجْعَلْ لِمَعْرُوفٍ مِنْ دُونِ غُرْمِهِ

وَمَنْ يَكُ ذَا فَضْلٍ فَيُخَلِّ بِفَضْلِهِ

وَمَنْ يُؤْفٍ لَوَيْدٍ ثُمَّ وَمَنْ يَهْدُ قَلْبُهُ

بجهت ۱۲۵

وَمَنْ هَابَ أَسْبَابَ الْمُنْيَا يَنْلَنَهُ

بصیلة ۱۲

توفت کند ۱۲

وَمَنْ يَجْعَلْ لِمَعْرُوفٍ فِي غَيْرِ أَهْلِهِ

وَمَنْ يَصِلَ طَرَفَ التَّجَارَةِ فَإِنَّهُ

جمع زرع الحیدرة حتى فی
اسفل المرح ۱۲

ای من ابی الصلح ذللت الحرب ۱۲

وَمَنْ لَا يَزِدُّ عَنْ حَوْضِهِ بِسَلَابٍ

زود در اندن ۱۲

وَمَنْ يَقْتَرِبُ بِحَسَبِ عَدُوٍّ وَاصِدٍّ

ای من یبعد عن قومہ بتجی الی عدوه یفادق ۱۲

وَمَنْ لَمْ يَزَلْ يَسْتَرْجِلُ النَّاسَ نَفْسَهُ

ای یبیل نفسہ لمر احد ذللت ۱۲

وَهَبَاتُكَ عِنْدَ امْرِئٍ مِنْ خَلِيقَةٍ

غاده ۱۲

يُفَرِّسُ بِأَثْيَابٍ وَيُوطَا بِمَسَدٍ

خفا بجهت ۱۲

یفرس ۱۲ الی یفره التماس ۱۲

يَقْرَأُ وَمَنْ لَا يَتَّقِ الشَّيْءَ يَشْتَمُ

بکثره من الزمعة ۱۲

عَلَى قَوْمِهِ يَسْتَغْنِ عَنْهُ وَيَدُّ فَمِ

إِلَى مُطَيَّنٍ إِلَيْكَ لَا تَجْمَعُ

والتحیر و لم یزد ۱۲

خافض الیر ۱۲

وَأَنْ يَرْقِ أَسْبَابَ السَّمَاءِ يَسْلَمُ

زردبان ۱۲

من الترقی اسباب السفل ۱۲

يَكُنْ حَمْدُهُ ذِمًّا عَلَيْهِ وَيَنْدَمُ

يَطِيعُ الْعَوَالِي رَكِبَتْ كُلُّ لَهْزَمٍ

السنان لقطع الطویل ۱۲

مفعول الطبع ۱۲

يَهْدِي مُمْ وَمَنْ لَا يُطْلِمُ النَّاسَ يُظْلَمُ

وَمَنْ لَا يَكْرُمُ نَفْسَهُ لَا يَكْرُمُ

ای لا یجتنب لروا ۱۲

وَأَيُّهَا يَوْمًا مِنَ الدُّلِّ يَنْدَمُ

مخاف نذار ۱۲

وَأَنَّ حَالَهَا تَخْفَى عَلَى النَّاسِ يُعْلَمُ

وَكَانَ تَرِي مِنْ صَامَتِ لَكِ مُعْجِبٌ
مخاطباكم فی خبر و استقام ۱۲ ای کم صامت بجهت صموده ۱۳

لِسَانُ الْفَتَى يَصِفُ وَيُصَفُ فَوَاةٌ
ای انما المرء یا صغیر اللسان و البخان ۱۲

وَإِنْ سَقَاةَ الشَّيْخِ أَحْلَمُ بَعْدَهُ
الحاکم علی المملک بعد الموت ۱۲

سَأَلْنَا فَأَعْطَيْتُمْ وَعَدْنَا وَعَدْتُمْ

زِيَادَتُهُ أَوْ تَقْصُّهُ فِي الشَّكْلِ
ای لا تظهر زیادته و لا تقصه عن غیره الا عند نظم ۱۲

فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا صُورَةُ الْحَمِيمِ وَالذَّمِّ
ای بعد اللسان و البخان ۱۲

وَإِنْ الْفَتَى بَعْدَ السَّفَاهَةِ يَحْلُمُ
مرفوع الخبر للفرقة ۱۲

وَمَنْ أَكْثَرَ السَّأْلِ يَوْمًا لَسِبَ حُرْمٌ

قصيدة

از لیبید بن ربیع عامری است او رفیقا علی بن سلام را در بیان در اکثر اشعار او فصاحت بوده حتی که خواب رسالت مآب فرموده که راست ترین کلمه که شاعران گفته اند قول لیبید است که الا کل شیء باطلا الا الله باطل کل نعیم الاحماله زائل - این قصید بمرکب است که فطش متقابل شش بار و گاهی به سبب فمار متفعلن شود و قافیه و متدارک است بر مایه تاسع و ثانوی

عَقَّتِ الدِّيارُ حِلْمًا فَنَقَا مُهًا
عقار ناپدید شدن ۱۲ دیار الحیل ۱۳

فَسَدَ افْعُ الرِّيانِ عَرِي رَسْمُهَا
افعی سوزن ۱۲ عری ۱۳

وَمَنْ تَجَرَّمْ بَعْدَ عَهْدِ أَنْبِيَا
ای کسی که بعد از عهد انبیا ۱۲

رَمَقَتْ مَرَايِعَ الْجُودِ وَصَابِيَا
ای باده را یاد زرقعت من جمع مریع بدان بهار ۱۲

مِنْ كُلِّ سَارِيَةٍ وَغَدٍ مُدْجِنِ
معلق بر زرقعت او با صابیا ۱۳

فَعَلَا فُرُوعَ الرِّيقَانِ وَأَطْفَلَتْ
ای فارتفع ۱۲ جوانان شاد ۱۳

وَالْعَيْنُ سَاكِنَةٌ عَلَى أَطْلَافِهَا
ای در میان نهاده آوازی صمد علی الوحش مع طلائع آلوده ۱۲

بِمَيِّ تَابَدَ غَوْلُهَا فَرِحًا مُهًا
وشتناک شدن ۱۲ موضع غول ۱۳

خَلَقَا كَمَا ضَمِنَ الْوَحْيُ سِلَاحُهَا
خال از رسمها ۱۲

حَجَّ خَلَوْنَ حَلَا لَهَا وَحَرَامُهَا
فعل تجرم ۱۲

وَوَقَّ الرِّوَاعِ جُودُهَا قَرَامُهَا
ای باده را تذود ۱۲

وَعَشِيَّةٌ مُتَجَاوِبٌ أَرْضًا مُهًا
ای بزم سخن گوینده ۱۲

بِالْجَلْهَتَيْنِ طَبَاعُهَا وَنَعَامُهَا
ای دو کرا وادی آن دیار ۱۲

عَوْدًا تَحَلَّ بِالْفَضَاءِ بِهَا مُهًا
جمع عائد وادی ۱۲

۱۰ قوله لیبید تشریف بلا سلام
ومات سنة احدى و اربعين كلن عمره
تأتمنح و حسین عاش بعد اسلام غنا
و سبعين سنة يد كرمها ما جرى بينه وبين
ربيع بن زياد العبيد و فمرة بن فمرة
النبشلي في مجلس النعمان بن منة و النخعي
و ترك الشعر لغيره الاسلام و قال ينعى
القرآن فهو علم اليد من الاشوار
و سئل عن اشعار العرب فقال امرود
القبيل قيل ثم من قال طرقة قيل ثم
من قال صاحب العياض فنه

و كان فارسا شجاعا و عا و ارضي الله
عنهم جميعين ۱۲ قوله الوحي
بالنظم جمع وحي بالفتح و هو الكتاب
و السلام جمع صلاته ۱۳ الجرح ۱۴
قوله من كل حارية خال من مزابيع
ادار و اعدا متعلق بكانت و متجارب
صفحة عشية ۱۲ ع ۱۵ ای غلت و رطخ
بذا الجبل لا رتكال لاجباب عتبار
تجرد و هم هذه الدار لیبید علی حال
گویند بایا لم یج بلول الزمان کاد
کتاب فی جرح ۱۲ ع ۱۵ مریح
جمع مریع المطر فی ادل الزیج و ارا
بالجوم الانوار و هی منازل القمر
واحدة نور و العرب تعقیف
الاسطار و غیره الی انوار ۱۲
ع ۱۵ بتقديم الزاد و طبعه علی
المجمل من زرقه مهدی یحکوی
او بتقديم المجهول علی المجمل

وَجَلَّ السُّيُولُ عَلَى الظُّلُولِ كَانَهَا

کشف ۱۲ ای بعد ماکات متروکه فی التراب ۱۳

أَوْ رَجَعُ وَأَقْسَمَ أَيْسَفُ نَوْدَرَهَا

نور دهن ۱۲ نعل نگار کشته ۱۳

فَوَقَّعْتُ أَسَاطِلَهَا وَكَيْفُ سَوَالَتِهَا

الویار ۱۲

عَرِيبٌ وَكَانَ يَكَا الْجَمِيعِ فَلْيَكْرُوا

نعت الویار ۱۲ بالویار ۱۳ الاحباب ۱۴

شَاقَتِكَ ظَعْنُ الْحَيِّ حِينَ تَحْمِلُوا

نعت الویار ۱۲

مِنْ كُلِّ مَخْفُوفٍ يُظِلُّ عَصِيَّةً

نعت الویار ۱۲

حَلَاكَانِ نَعَايَ تَوْحِيهِ قَوْمَهَا

نعت الویار ۱۲

حَفِزْتُ قَسْرَ أَيْلَهَا السَّرَّابُ كَانَهَا

نعت الویار ۱۲

بَلْ كَاتَذَكْرٍ مِنْ نَوَارٍ وَقَدُنَاتٍ

نعت الویار ۱۲

مَرِيَّةٌ حَلَّتْ بِقَيْدٍ وَجَاوَرَتْ

نعت الویار ۱۲

بِمَشَارِقِ الْجَبَلَيْنِ أَوْ بِمَجَرِّ

نعت الویار ۱۲

فَتَضَمَّتْهَا فَرْحَةً فَرِحًا مَهَا

نعت الویار ۱۲

زَيْرُجِدٌ مَوْنَهَا أَقْلَامُهَا

نعت الویار ۱۲

كَهْفَانَعْرَاضٍ فَوْقَهُنَّ وَشَامَهَا

نعت الویار ۱۲

صَبَا حَوَالِدِ مَا يَبِينُ كَلَامُهَا

نعت الویار ۱۲

مِنْهَا وَغَوْرٌ نَوْمَهَا وَتَمَامَهَا

نعت الویار ۱۲

فَتَلَسَّسَ قَطْبًا تَضَرَّجِيَا مَهَا

نعت الویار ۱۲

زَجَّ عَلَيْهِ كَلَّةٌ وَقَرَّ مَهَا

نعت الویار ۱۲

وَصَبَاءٌ وَجَرَّةٌ عَطْفَانُهَا مَهَا

نعت الویار ۱۲

لَجْرَ عَرِيضَةٍ أَتْلَهَا وَصَامَهَا

نعت الویار ۱۲

وَقَطَّعَتْ أَسْبَابَهَا وَرَمَاهَا

نعت الویار ۱۲

أَهْلُ الْحِجَارِ فَإِنَّ مِنْكَ فَرَامَهَا

نعت الویار ۱۲

فَتَضَمَّتْهَا فَرْحَةً فَرِحًا مَهَا

نعت الویار ۱۲

فَتَضَمَّتْهَا فَرْحَةً فَرِحًا مَهَا

نعت الویار ۱۲

فَتَضَمَّتْهَا فَرْحَةً فَرِحًا مَهَا

نعت الویار ۱۲

۱۲- ۱۳- ۱۴- ۱۵- ۱۶- ۱۷- ۱۸- ۱۹- ۲۰- ۲۱- ۲۲- ۲۳- ۲۴- ۲۵- ۲۶- ۲۷- ۲۸- ۲۹- ۳۰- ۳۱- ۳۲- ۳۳- ۳۴- ۳۵- ۳۶- ۳۷- ۳۸- ۳۹- ۴۰- ۴۱- ۴۲- ۴۳- ۴۴- ۴۵- ۴۶- ۴۷- ۴۸- ۴۹- ۵۰- ۵۱- ۵۲- ۵۳- ۵۴- ۵۵- ۵۶- ۵۷- ۵۸- ۵۹- ۶۰- ۶۱- ۶۲- ۶۳- ۶۴- ۶۵- ۶۶- ۶۷- ۶۸- ۶۹- ۷۰- ۷۱- ۷۲- ۷۳- ۷۴- ۷۵- ۷۶- ۷۷- ۷۸- ۷۹- ۸۰- ۸۱- ۸۲- ۸۳- ۸۴- ۸۵- ۸۶- ۸۷- ۸۸- ۸۹- ۹۰- ۹۱- ۹۲- ۹۳- ۹۴- ۹۵- ۹۶- ۹۷- ۹۸- ۹۹- ۱۰۰-

۱- قول قفا
۲- کتب جمع تظان
۳- م یو ثجا را بوج
۴- یغیر تمنا و تگنوا
۵- للظن و جائز
۶- عنه هم
۷- ۸- ۹- ۱۰- ۱۱- ۱۲- ۱۳- ۱۴- ۱۵- ۱۶- ۱۷- ۱۸- ۱۹- ۲۰- ۲۱- ۲۲- ۲۳- ۲۴- ۲۵- ۲۶- ۲۷- ۲۸- ۲۹- ۳۰- ۳۱- ۳۲- ۳۳- ۳۴- ۳۵- ۳۶- ۳۷- ۳۸- ۳۹- ۴۰- ۴۱- ۴۲- ۴۳- ۴۴- ۴۵- ۴۶- ۴۷- ۴۸- ۴۹- ۵۰- ۵۱- ۵۲- ۵۳- ۵۴- ۵۵- ۵۶- ۵۷- ۵۸- ۵۹- ۶۰- ۶۱- ۶۲- ۶۳- ۶۴- ۶۵- ۶۶- ۶۷- ۶۸- ۶۹- ۷۰- ۷۱- ۷۲- ۷۳- ۷۴- ۷۵- ۷۶- ۷۷- ۷۸- ۷۹- ۸۰- ۸۱- ۸۲- ۸۳- ۸۴- ۸۵- ۸۶- ۸۷- ۸۸- ۸۹- ۹۰- ۹۱- ۹۲- ۹۳- ۹۴- ۹۵- ۹۶- ۹۷- ۹۸- ۹۹- ۱۰۰-

فَصَوَّرَ بَيْنَ اَنْ اِيْمَنْتَ فَمِنْطَنَ
معتون علی رغام و تقدیر و جملها صوائق
ای تو از این
فَاَقْطَعُ لِبَانَهُ مَنْ تَعَرَّضَ وَصَلَهُ
بجایب نفس ۱۲ حاجت ای حاجت من تعرض و وصله للزوال ۱۲
وَاحِبُ الْحَامِلِ بِالْجَنِّ يُلْ وَصَرْمَةٍ
معتون نیکوئی کننده را ۱۲ بسیار عظمه ۱۲
يَطْلُبُ اسْفَارَ تَرْكِنَ بَقِيَّةٍ
در انداختن ۱۲
وَإِذَا انْغَلَى لَحْمُهَا وَتَحَسَّرَتْ
هلاک شد ۱۲ اجیت و سقطت ۱۲
فَلَهَا صِلَافٌ فِي الزَّمَانِ كَأَنَّهَا
ناتوان ۱۲
أَوْ مَلِيعٌ وَتَقَتَّ لِحْفَاحِ
بانا مثل ماده گوز غریب ۱۲
يَعْلُو مَا حَدَّ بِالْكَرَامِ مَسْتَجِبِ
۱۲
بِأَحْزَةِ الثَّلْبُوتِ يَرْوُ فَوْقَهَا
۱۲
حَتَّى إِذَا اسْتَجَا جِنَادِي سَيْتَةٍ
۱۲
رَبْعًا يَأْمُرُ هَسَا إِلَى ذِي مِرْقَةٍ
۱۲

مِنْهَا وَحَافُ الْقَهْرِ أَوْ طَلْحَامُهَا
ای تو از این ۱۲ موضع ۱۲ موضع ۱۲
وَلَا تَحْذَرُ وَاصِلِ خِلَّةٍ صَرَامُهَا
اذا یس من الوصال ۱۲
بَاقٍ إِذَا أَطْلَعَتْ وَنَاغٍ قَوَامُهَا
نگاه خیره شود ۱۲ میل کند ۱۲
مِنْهَا فَاحْتَقِ صِلِيهَا وَسَنَامُهَا
باریک شد ۱۲
وَتَقَطَّعَتْ بَعْدَ الْكَلَامِ لِحْدَامُهَا
دوایک شد ۱۲
صَهْبَاءُ خَفَّ مَعَ الْجَنُوبِ جَهَامُهَا
۱۲
طَرْدُ الْفُجُولِ وَضَرْمُهَا وَكِدَامُهَا
۱۲
قَدْ رَابَهُ عَصِيَا هَا وَوَحَامُهَا
۱۲
قَفَرُ الْمَرَايِبِ خَوْفُهَا أَرَامُهَا
۱۲
جَزَاءُ فَطَالِ صِيَامُهُ وَصِيَامُهَا
۱۲
حَصِيدٌ وَتَحْجَرُ صَدْرِيَّةٌ اِبْرَامُهَا
۱۲

ای نامه مذکور مشابهاست
باماده گوز که حامله شده است
گوز نیکه ادرار اندن و وزن
گزیدن دیگر گوز خان و زخمی و غیر
کرده اند زیرا که سبب غیث برآید
خود از دیگر فحول می جنگید ۱۲
بجای که مژده بود در محل ماده
خود بومنا فرانی و رغبت ۱۲
دو گوز تلویات می نماید
کمی گاه هوس گوز دید بانوب کی طرح
دیکھے لگا حالانکه و هوس کچھ نہ تھا
ہاں راہ پہنچنے کے پھر ٹھوٹے
کھے سوان سے ورا تھا ۱۲

الحی المجلد والرائی المشدود

وَرَمَى دَوَابَّهَا السَّفَى وَتَهَيَّجَتْ

دایره پاشنه ۱۲
الصفی السفی
مربیان

فَتَنَزَّاعًا سَبَطًا يَطِيرُ ظِلَالُهُ

غبار و با جاد و تشبیه ۱۲
در آواز ۱۲

مَشْمُولَةٍ غَلَّتْ بِنَايَتِ عَرْجٍ فِي

آبجی بر وس باد شمال در نیمه
آمیخته شد ۱۲
سوقن دو دبیای و دو
درخت خاردار و باز

فَنَضَى وَقَدْ مَهَا وَكَانَتْ عَادَةً

الحمار ۱۲
الانان ۱۲

فَتَوَسَّطَ عَرْضَ السَّرِيِّ وَصَدَّاعًا

کمر اند ۱۲
کوشه خنجر ۱۲
شکافنده ۱۲

فَحُفِرَتْ وَنَسَطَ الْبِرَاءِ يُظْلِمُهَا

پوشیده ۱۲۵
صفحه عین محذوف ۱۲
در میان نیستان ۱۲

أَفْنَكَ أَمْ وَحْشِيَّةٌ مَسْبُوعَةٌ

ای فنک لا تان المذکور
از گاو درشتی ۱۲
دانه خونیده پاشنه
آنگاه گوساله در

خَسَاءٌ ضَبِعَتِ الْفَرِيرُ فَلَمَّوْهُمْ

بنی شسته ۱۲
ای محو و کیم
سجده ۱۲
بچه بقر و جش ۱۲
فلم تزل ۱۲

لَمَعَرُ قَهْدٍ تَنَزَّاعٍ يَشْلُوهُ

کنایه از گوساله بقر
خاک آلوده ۱۲
سبید رنگ ۱۲
اندام بزرگ و گوشت ۱۲

صَادَفَ مِنْهَا غَرَّةٌ فَاصْبَحْنَا

گرگان ۱۲
من البقرة المذکورة
کارنا از مردمی و غفلت ۱۲
اوله ۱۲

بَايَتْ وَأَسْبَلَ وَأَلْفٌ مِنْ دِيمَةٍ

بقره خزانه ۱۲
آذرین و غنچه ۱۲
دکن چکین ۱۲
پایان تمام ۱۲

رَحَى الْمَصَائِفِ سَوْمَهَا وَسَهَامَهَا

مصیفت گریه ۱۲
دفعه بار بار ۱۲
کری ۱۲

كَدُخَانٍ مَشْعَلَةٍ يَشْكِبُ خِلَامَهَا

سقف نار فتنه و فتنه ۱۲
اندر خشم مشوقه ۱۲
بجز ۱۲

كَدُخَانٍ نَارٍ سَاطِعٍ أَسْنَامُهَا

خبر بختا محذوف ای و خفا ۱۲
مرتفع ۱۲
سنام بلندی ۱۲

مِنْهُ إِذَا هِيَ عَرَدَتْ إِقْدَامُهَا

صفحه عین محذوف ۱۲
گرزد و تاخیر کند ۱۲
اسم کانت ۱۲

مَسْجُورَةٌ مَتَجَاوَرًا فَلَا مَهَا

پراکنده ۱۲
پوشه که از شعله ۱۲
مرد ۱۲

مِنْهُ مَصْرَعٌ غَابِيَةٌ وَقِيَامُهَا

غایب زمین افتاده ۱۲
نیش ۱۲
تج قائم ۱۲

خَذَلَتْ وَهَادِيَةَ الصَّوَارِقِ قَامُهَا

خدا خدای پی و خور ۱۲
قدیم ۱۲
جماعت خود کاذبان
جانویش رنده ۱۲
روان ۱۲

عُرْصَلِ الشَّقَائِقِ طَوَّفَهَا وَبَغَا مَهَا

کرا ۱۲
خفیه میان و رنگ یاد و گوه ۱۲
آواز کردن ۱۲

غَلَسَ كَوَاسِبُ الْأَمْنِ طَعَامُهَا

جمع اغیس خاسته گون کنایه از گرگان ۱۲
طعام آن از کاشکاران ۱۲
بمیز و کوب و نیش ۱۲

إِنَّ الْمَنَابِيَا لَا تَطِيشُ بِهَمَامُهَا

لا تخطی ۱۲

تَرَوِي الْخَمَائِلَ دَائِمًا سَجَامُهَا

رنگستان با درختان ۱۲
دوران شدن ۱۲

يَعْلُو حَيْثُ رَاقَتْ مِنْهَا مُتَوَاتِرٌ

بقره ۱۲
ظلمت کبود شدی و بی لطف و رحمت شد

يَجْتَنِبُ أَصْلَاقًا صَامِتَةً

بقره ۱۲
دست بلند شد و کلام نکرید

وَتُضَى فِي وَجْهِ الظَّلَامِ مَنِيرَةٌ

بقره ۱۲
اول ظلام ایل و تفتی و حال من قاع

حَتَّى إِذَا انْخَبَرَ الظَّلَامُ وَاسْفُرَتْ

بقره ۱۲
ای و دختی و اسفرا و اعلو

عَلَيْتُ تَرْدُدِي فِي رَمَاءٍ صَعَابٍ

بقره ۱۲
ای و تری و در و صعب

حَتَّى إِذَا أَيْسَتْ وَأَسْحَى حَائِقٌ

بقره ۱۲
ای و ایت و اسحق و حاق

وَسَمِعَتْ رِزَا الْأَنْبَسِ وَرَاجِعًا

بقره ۱۲
ای و سمعت و ریزا و انبیس و راجع

فَعَدَّتْ كُلُّ الْفَرَجَيْنِ حَسْبَ بَلَنَةٍ

بقره ۱۲
ای و عدت و کل و الفرجین و حسب و بلنة

حَتَّى إِذَا بَيَسَ الرُّمَاءُ وَارْسَلُوا

بقره ۱۲
ای و حتی و اذا و بیس و الرماء و ارسلا

فَلِحَقِّنْ وَاعْتَكِرْتُ لَهُمَا دَرِيَّةً

بقره ۱۲
ای و فلیحقن و اعتکرنت و لهما و دریه

لِتَذُودَ هُنَّ وَاقْنَتٌ إِنْ لَمْ تَدَدْ

بقره ۱۲
ای و لتذود هن و واقنت و ان لم تدد

فِي لَيْلَةٍ كَفَرُ الْجُحُمِ غَمَامُهَا

بقره ۱۲
ای و لیل و کفر و الجحوم و غمامها

يَجُوبُ الْقَاءُ بِمِيلٍ هَبَامُهَا

بقره ۱۲
ای و یجوب و القاء و بمیل و هبامها

كُجَمَانُهُ الْبَحْرِيَّ سُلَّ نِظَامُهَا

بقره ۱۲
ای و کجمانه و البحریه و سل و نظامها

بَكَرَتْ تَزِلُّ عَنِ الثَّرَى أَذْكَرُهَا

بقره ۱۲
ای و بکرت و تزل و عن الثری و اذکرها

سَبْعًا تَوَامًا كَامِلًا آيَا مُهَا

بقره ۱۲
ای و سبعًا و توامًا و کاملًا و آیایا

لَمْ يَبْلُغْ إِرْضَاعُهَا وَفَطَامُهَا

بقره ۱۲
ای و لم یبلغ و ارضاعها و فطامها

عَنْ ظَمَرٍ غَيْبٍ الْأَنْبَسِ سَقَامُهَا

بقره ۱۲
ای و عن و ظمر و غیب و الانبیس و سقامها

مَوْنِي الْمَخَافَةِ خَلْفَهَا وَآمَامُهَا

بقره ۱۲
ای و مونی و المخافه و خلفها و آمامها

غَضْفَادُ وَاجِنٍ قَافِلًا عَصَامُهَا

بقره ۱۲
ای و غضفاد و واجن و قافلًا و عصامها

كَالسَّهْرِیَّةِ حَدُّهَا وَتَمَامُهَا

بقره ۱۲
ای و کالسهریه و حدها و تمامها

أَنْ قَدْ أَحْمَرُ مِنَ الْحَتَوِي حِمَامُهَا

بقره ۱۲
ای و ان قد احمر و من الحتوی و حیمامها

مَقْصِدُ تَامِرِهَا كَسَابُ فَضْلِهِ

مفتول ۱۷
نام ۱۷
کتاب ۱۷
در ۱۷

فَبَيِّنْ لَّكَ إِذْ رَقَصَ التَّوَامِيغُ بِالنُّصْبِ

والانسان الغني حاجتي في وقت
الاحتياج حجة وخبرة
سنة ١٢٥٠

أَقْصَى اللَّبَانَةِ لَا أَصْحَابَ رِيْبَةٍ

لواہی کنسرو
۱۵ جون ۱۹۶۱ء

أَوَلَمْ تَكُنْ تُدْعَىٰ نَوَافِثِي

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

تَرَكَ أَفِيكَ إِذَا الْمَاءُ رُضِيَ

كَلِّمْتُ لَامْتَدَارِينَ كَمُ مِّنْ لِّسَلَةٍ

یا نواریہ

قَدِيتُ سَامِرَ هَاوَايَةَ تَاجِرٍ

افسانه گویند ۱۴
علم که بر دکان جویا شده
برادتا حشراب

أَخِي السَّيِّئُ بِكُلِّ أَدْنَى عَارِقِ

میرزا یونس خان کهنه شراب
میرزا یونس خان کهنه شراب

وَصُبُوحَ صَافِيَةٍ وَحَذُوبِ كَرِيمَةٍ

۱۲ استمقت با ۱۲
وقت خم خزون ۱۲
۱۲ استمقت با ۱۲

بَادَرْتُ حَاجَتَهَا الدَّاجِلَ بِسُحْرَةٍ

1209 12/10/12

وَعَدَاةٌ يَحْيِي قَدْ وَزَعَتْ

[Handwritten scribbles at the top of the page]

يَدِي وَغُورِي فِي الْمَلِكِ سَخَامَهَا

یعنی اس کا اشتقاق
نام محمد

وَأَجَابَ أَدْرِيَةَ السَّرَّابِ كَامَهُ

پرسیدار

أَوَّانُ يُلَاقِيهِ يُخَاجِدُهُ تَعَالَى مَهَيَّا

بمضى الامان اذ عطف على ربيته ١٥

وَصَّالٍ عَقْدٍ حَبَائِلٍ جَدِّهَا

ای من اسحق الوصال ۱۲ مراد صمد ۱۳

أَوْ يَرْتَبِطُ بِبَعْضِ الشُّعُورِ جَمَاهِرُهَا

الى ان ١٢
مراجعين
١٣

كَلَيْ لِي يَدِي لَهُمَا وَفِي أَمْرِهِمَا

فصلی است در این که هر چه در وی بسیار
است و در این که هر چه در وی بسیار

وَأَفِيَتْ لُذْرُفِعَتْ وَعَمَّ مَدَامُهَا

لبنه کرده شده
گروه شربت آب آن

وَجُودِي قَدْ حُفِظَ خَتَمُهَا

مجلسه قمار اندود ۱۲
درج اندیشه درود ۱۲
مجلسه قمار اندود ۱۲

مُؤْتِرًا أَنَّهُ لَا مَهْمَا مُهْمَا

مردود مشهور مراد رباب ۱۳

عَلَّ مِنْهَا حِينَ هَبَّ نِيَابُهَا

مجلس تکراد نویشدن ۱۲
پیدا شد ۱۳
خام ۱۴

نداء صحت بيد الشمال زما فيها

P.O. Box 90

وَلَقَدْ حَسِبْتَ الْحَىُّ تَحْمِلُ شَيْئَكَ

سازگار تو حمل می کرد چیزی را

فَعَلَوْتُ مُرْتَقِبًا عَلَى ذِي هَبْوَةٍ

من ایستادم در انتظار کسی که برود

حَتَّى إِذَا أَفْقَتُ بَدَأَ فِي كَافِرٍ

تا آنکه غافل شدم در میان کافر

أَسْهَلْتُ وَأَنْصَبْتُ كَجِدْعٍ عَصِيفٍ

آسان کردم و آسانتر کردم چون یک شاخه ضعیف

رَفَعَهَا طَرْدُ النَّعَامِ وَوَقَّعَهَا

پرواز پرندگان او را بلند کرد و زمین زد

قَلَقَتْ رِحَالَهَا وَأَسْبَلَ ثَوْرَهَا

آشوبانید لباسهای او و آب ریخت از جام او

تَرَقَّى وَتَطَعَنُ فِي الْعِصَانِ وَتَنْتَعِي

پیشرفت می کند و در عصاها فرو می برد و می بازی

وَكَثِيرَةٌ غَرَبَاءُ مَا مَجْهُولَةٌ

و بسیار از غریبانان آنجا که مجهول است

غَلَبْتُ تَشَدُّ رِجَالِي حَوْلَ كَأَمَّهَا

غلبه کردم و پاها را حوله کردم دور آن

أَنْكَرْتُ بَاطِلَهَا وَبُوتَ بِحَقِّهَا

انکار کردم باطل او و ثابت شد حق او

وَجَزَّوْرًا يَسَارِدُ عَوْتَ لِحْفِهَا

و دراز و بزرگوار است در شب خواب او

فَرَطٌ وَشَاحِي إِذْ غَدَّتْ لِحْفَاهَا

پیشانی و شانه ای که در خواب او

خَرَجَ إِلَى أَعْلَاهُمْ قَتَامُهَا

رفت به سوی بالای آن که در خواب او

وَأَجَنَّ عَوْرَانِي لَتَغُورِ ظِلَامُهَا

و گریخت پشت من از تاریکی آن

جَرَدَاءُ يَحْصِرُ دُونَهَا جَرَامُهَا

جدا شده ای که محصور است دور آن که در خواب او

حَتَّى إِذَا اسْتَحْنَتْ خَفَّ عِظَامُهَا

تا آنکه استراحت کند استخوانهای او

وَأَيْتَلَّ مِنْ بَدَلِ حَبِيرٍ حَزَامُهَا

و آلود شد از جایگزینی خون آن

وَرَدَ الْحَسَامَةُ إِذْ جَدَّ حَسَامُهَا

و بازگشت کبوترها چون جدایی آن

تَرْجَى نَوَافِلَهَا وَيَخْشَى ذَاهَا

ترسند از هدیه های او و بترسند از او

حِينَ الْبَدْرِ رَوَّاسِيًا أَقْدَامُهَا

وقتی که در کنار ستاره ای ایستاده باشد

عِنْدِي فَلَمَّ يَفْخَرُ عَلَى كِرَامُهَا

در نزد من است و ببالد بر بزرگواری او

بِمَغَالِقِ مُتَشَابِهٍ أَجْسَامُهَا

با شمشیرهای شبیه آن که در خواب او

له قوله طرد النعام منصوب
بترک الخافض ای کمر و الشام
او مفعول مطلق بفعل محذوف
ای طردت و انطرد الله عن لاط
كانوا يفعلون ذلك ليجمع الصي
في مكان واحد ۱۲
یعنی بہت سے گھر ہیں
جن میں عزیز محتاج پر
رہتے ہیں جن کو کوئی نہیں جانتا
اور جن کے مالکوں بخشش کی
امید اور ہوائی کا خوف ہے
بہت سی کندہ ہوتی
در حالت نشا و نیزی بیگ
کو بخشش بدین معنی کہ برآں فرو
و قسبیکہ باو کبوتران دیگر
بسرعت و کوشش برآں
فرو آئند ۱۲
بفتح بالناظرۃ الخ
بینہ و بین الریمع بن زیاد و فی الجمل
السلطان بن منذر ملک العرب

ادْعُوهُمْ لِعَاقِبَةٍ وَأَوْمُطِفِلٍ

ای عوالتاس ۱۲
ضمیر موخافق ۱۱
ناقہ بے پیکر ۱۱
ناقہ بیکہ دامہ ۱۱

فَالضَّيْفُ وَالْجَارُ الْجَنِيبُ كَمَا نَمَّا

۱۲. مساجد قریب

تَأْوِي إِلَى الْأَحْنَابِ كُلِّ رَزِيَّةٍ

بنامه میگرد و سوار غنایب
۱۲ عن ۱۲

وَيَكْلُونُ إِذَا الرِّيحُ شَاوَتْ

إِنَّا إِذَا الْبَقْتُ الْجَمَاعَ لَمْ يَزَلْ

ایم یوم یوم

ایمان یزدانی

فَصَلُّوا وَذُكِّرُوا بِمَا كُنْتُمْ عَلَيهِ

والميزان ما ذكره في ١٢
والميزان ما ذكره في ١٢
والميزان ما ذكره في ١٢

ای ۱۷۱
الاحسان و کسب الحاصل

ن يَقْرَعُونَ أَتْلُقَ الْمَغَافِرَ عَنكُمْ

الطَّبْعُونَ وَالْأَنْبُورُ فَاعْلَمُوا

لا بد من اعرافهم
بالحال ١٢
بالتفصيل ١٣

فَاعْلَمْ بِمَا قَسَمَ الْمَلِكُ وَأَنَّهُ

[illegible]

ناسخ دوفی الطبع مکتبہ دارالکتاب

بَيْنَ لَيْتٍ وَبَجِيرٍ اِنْ اَلْحَبِيعُ كَامَهَا

١٣٥
١٣٥

بند قضیت بالین ۱۲
فرغ سال است ۱۲
مضمون زمین است ۱۲

مِثْلَ بُيُوتِ قَالِصٍ هَذَا هُهَا

کتابخانه جامعہ
نومبر ۱۲۵۵

۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰
 ۶۰۱

بِسْمِ الزَّائِرِ عَظِيمِ جَسَامِهَا

مغذ ۲۵ کف و ما صامها

تصرف کنند ۱۲
کرم بخواهد ۱۱۵
ادامعش ۱۱۵
کیف شاه ای تصرف

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين

اَكْلُ قَوْمِ سِنَةٍ وَاَمَّا مَهْا

۱۰۰

اليسق بلمعة كالقوال فيهما
المخاف بآلة المخاف اللامع
الى الحسن والمخاف الفخيم

لَا تَقْبَلُ مَعَ الْهَوَىٰ حُرَامَهَا

هو مستفاد في ١١ علم فقه ١٢

مجمع خلیقة الطبیقة ۱۲

وَإِذَا الْإِمَانَةُ قُسِمَتْ فِي مَعْشَرٍ

فَبَنَى لَنَا بَيْتًا رَفِيعًا سَدَّكَ

فَهُوَ السَّعَاةُ إِذَا الْعَشِيرُ أَفْطَعَتْ

وَهُمْ رِبْعٌ لِلْجَاوِرِ فِيهِمْ

وَهُوَ الْعَشِيرَةُ أَنْ يَطْغَى حَاسِلُ

ای الله تعالی ۱۲ ای بیت الحمد و الشرف ۱۲ بلندی او ۱۲

فَبَنَى لَنَا بَيْتًا رَفِيعًا سَدَّكَ

فَهُوَ السَّعَاةُ إِذَا الْعَشِيرُ أَفْطَعَتْ

وَهُمْ رِبْعٌ لِلْجَاوِرِ فِيهِمْ

وَهُوَ الْعَشِيرَةُ أَنْ يَطْغَى حَاسِلُ

ای الله تعالی ۱۲ ای بیت الحمد و الشرف ۱۲ بلندی او ۱۲

فَبَنَى لَنَا بَيْتًا رَفِيعًا سَدَّكَ

فَهُوَ السَّعَاةُ إِذَا الْعَشِيرُ أَفْطَعَتْ

وَهُمْ رِبْعٌ لِلْجَاوِرِ فِيهِمْ

أَوْ فِي بَأَوْ فَرَحَظَهَا قَسًا مَهَا

فَسَمَّا إِلَيْهِ كَهْلَهَا وَغَلَا مَهَا

وَهُمْ قَوَارِسُهَا وَهُوَ حَكَا مَهَا

وَالْمُرْمَلَاتِ إِذَا تَطَاوَلَ عَامُهَا

أَوْ أَنْ يَمِيلَ مَعَ الْعَدُوِّ لَمَامُهَا

اعطى کلاما ۱۲

فَسَمَّا إِلَيْهِ كَهْلَهَا وَغَلَا مَهَا

وَهُمْ قَوَارِسُهَا وَهُوَ حَكَا مَهَا

وَالْمُرْمَلَاتِ إِذَا تَطَاوَلَ عَامُهَا

أَوْ أَنْ يَمِيلَ مَعَ الْعَدُوِّ لَمَامُهَا

بلند شد ۱۲ ای کهل قبيلتها ۱۲ شبانه ۱۲

فَسَمَّا إِلَيْهِ كَهْلَهَا وَغَلَا مَهَا

وَهُمْ قَوَارِسُهَا وَهُوَ حَكَا مَهَا

وَالْمُرْمَلَاتِ إِذَا تَطَاوَلَ عَامُهَا

عصب هو اسكان الخار
المحرك الحذف هو اسقاط
السبب الخفيف من الآخر كما
في مفاعيل فقولن ۱۲

وَلَا تَبْقَى خَمُورُ الْأَنْدَرِيْنَا

إِذَا مَا الْمَاءُ خَالَطَهَا لَحْنُهَا

إِذَا مَا ذَا قَرَاهَا حَتَّى يَلِينَا

یا طالع انما ۱۲

أَلَا هِيَ بَحْنُكَ فَأَصْبَحْنَا

مَشْعُوعَةٌ كَأَنَّ الْحَصَّ فِيهَا

مَجُورٌ بِذِي اللَّبَانَةِ عَنْ هَوَاةٍ

بیدارشوای مشوقه ۱۲ صحن بطن و قدح ۱۲

ای انصینا ۱۲

شیراب مزوج باب ۱۲

زعفران ۱۲

تَرَى الدَّخْرَ الشَّيْخَ إِذَا امْرَأَتْ

تنگ دل و خجل ۱۲ خجل ۱۳ بر خجل گریه کننده شود ۱۴ و برت ۱۵

صَبْنَتِ الْكَاسَ عَنَّا أَمَّ عَمْرٍو

صبن بازداشتن ۱۲ ای یا ام عمر ۱۳

وَمَا شَرُّ الثَّلَاثَةِ أُمَّ عَمْرٍو

ای یا ام عمر ۱۳

وَكَايِسَ قَدْ شَرِبْتُ بِبَعْلِكَ

رُب ۱۲

وَأَنَا سَوْفَ تَدْرِكُنَا الْمَنَايَا

جمع منته ۱۲

قَفِي قَبْلَ لَتَفَرِّقَ يَا طَعِينَا

در خمت طعینه یون ۱۲

قَفِي نَسْأَلُكَ هَلْ أَحَدٌ شَرَّ مَا

تراق آیا وقت سفر کلا بچش بستی ای که می خوری از ما ۱۲

يَوْمَ مَكْرَهَةٍ ضَرْبًا وَطَعْنَا

معلق بخت ۱۲ ضرب ۱۳ طعن طعن ۱۴

فَإِنْ غَدَا لَوْ أَنَّ الْيَوْمَ مَرَهْنُ

سکه نازم ۱۲

نُرِيكَ إِذَا اِمْتَلَتْ عَلَى خَلَاءٍ

خطاب عام ۱۲

ذِرَاعِي عَمِطِلْ أَدُمَاءَ بَكْرِ

زن و اسب شتر دراز کردن ۱۲ زن گندم گوی ۱۳

عَلَيْهِ لِمَالِهِ فِيهَا مُهَيَّنًا

ای فی شربها ۱۲

وَكَانَ الْكَاسُ مَجْرَاهَا مِينًا

بصَاحِبِكَ الْإِنِّي لَا نَصِيحِيْنَا

خبر او مراد نفس خود ۱۲

وَأُخْرَى فِي مَشَقِّ وَقَاصِرِينَا

نام موضع ۱۲

مُقَدَّرَةً لَنَا وَمُقَدَّرِينَا

حال من المنايا ۱۲

نَخِيرُكَ الْيَقِينُ وَنَخِيرِينَا

بقا قاسینا فی بجرک ۱۲

لَوْ شَكَّ الْبَيِّنُ أَوْ خَنَتِ الْإِمِينَا

لغوب البین ۱۲

أَقْرَبَهُ مَوَالِيكَ الْعَيُونَا

نوا عیونک فاعل اقرب ۱۲

وَبَعْدَ غَدٍ بِمَا لَا تَعْلَمِينَا

وَقَدْ أَمْنَتْ عَيُونُ الْكَاشِحِينَا

عین دور ۱۲

هَجَانِ الْمَلُونِ لَمْ تَقْرَأْ جَنِينَا

سینه رنگ زن عزیز ۱۲

یعنی کسی که در مجلس شرب اندمن در آن شرب اشتناک نیست که از شراب محرم باغم پس ترا شراب مارا اندی ۱۲ ای گویا بگو او طعام و خلف قوم و در او ب نیز گویا یا بگو و نادار و بد و بدی ۱۲

له قوله ذراعی ۱۲
صفات الخمس للثاثة
شبهه را حیا بذراعی
له الذاقه الموصوفه
اسکر بافتح الفی
من الابل ۱۲

وَتَدِيَامُ مِثْلُ حُجِّ الْعَاجِ رُخْصًا

نرم و نازک ۱۲

وَمَثْنَى لَدُنِّي سَمَقَتْ وَطَالَتْ

عطف بر شد یا یعنی یک ۱۲
بلکه صفت قنطاریه مذو فیه ۱۳

وَمَا كَيْفَ يَصْبِقُ الْبَابُ عَنْهَا

ای نزدیک عجز ۱۲
سین جمعیست با کم است ۱۳

وَسَارِيَّتِي بِلَنْطِ أَوْ رُخَامِ

ای تریک ۱۲
سار به ستون ۱۳
دندان فیل ۱۴
سنگ سپید ۱۵

فَمَا وَجَدَتْ كَوْجِدِي أَمْ سَقِبِ

وجدت من ۱۲
ولان فقه ذکر ۱۳

وَأَشْطَاءُ لَمْ يَتْرُكْ شَقْلًا

ای لا و جدت ۱۲
از ن قریب بهاب که پیری رسیده باشد ۱۳

تَذَكَّرْتُ الصَّبِيَّ وَاشْتَفْتُ

میراد عشق ۱۳
افلا المجره ۱۴

فَاعْرَضْتُ لِبِهَا مَةً وَاشْمَخْتُ

دختر اکبر که عرض است ظاهر شد و متعدي او بلند شد در چشم ۱۲
دختر که کسب جو این چو

أَبَاهُنْدٍ فَلَا تَعْمَلْ عَلَيْنَا

ابو هند کنیت عمر بن هند است میخواست که بنی تغلب را م شوند ۱۲

بِأَنَّا نُوْرِدُ الرَّايَاتِ بِيُصْنَ

وارد میکنیم در جبهه های اعدا ۱۲

وَأَيَّامُنَا غَرَّ طَوَالِ

حَصَانًا مِّنْ أَكْفِ اللَّامِسِينَا

مخفوظا ۱۲
ای میان او که سر به تنه متصل آباد ۱۳

رَوَادِفُهَا تَنْوَعُ بِمَا وَلِينَا

رودف سرین تنوع میکنند ۱۲
ای میان او که سر به تنه متصل آباد ۱۳

وَكُنْشَا قَدْ جَنَّتْ بِهَ الْجَنُونَا

پهلوی یعنی میان ۱۲

يَرِنُ خَشَاشُ حِلْمِهِمَا الرِّينَا

آواز میکنند ۱۲
جفکا ۱۳

أَضَلَّتْهُ فَرَجَعَتْ الْحَنِينَا

در گلو ۱۲
آواز گریه دایندن آواز شوق و حزن ۱۳

لَهَا مِنْ تَسْعَةِ الْأَجْنِينَا

ای تسع بنین ۱۲
ای مد فو نا ۱۳

رَأَيْتُ حَمُولَهَا صُلَاحِدِينَ

جمع حمل شتران بارکش ۱۲
در شام ۱۳

كَاسِيَا فِ بَيْدِي مُصْلِتِينَا

مسلوله عن عمد ۱۲
شیر ظهور یافته بظهور اسب ۱۳

وَأَنْظَرْنَا نَحْبِرَكَ الْيَقِينَا

اهلنا ۱۲

وَنَصْدِرُهُنْ حَمْرًا قَدْرُونَا

خارج میکنیم ۱۲
از خون سراب شدند ۱۳

عَصَيْنَا الْمَلِكَ فِيهَا أَنْ تَدِينَا

ان ندینا ۱۲
رام شویم ای کراسته ۱۳

فَسَيِّدٌ مَّقْشُورٌ قَدْ تَوَجَّوْهُ

بمعنی رب ۱۲

تَرْكُنَا الْخَيْلَ عَاكِفَةً عَلَيْهِ

تاکم ۱۲ السید ۱۲

وَأَنْزَلْنَا الْبُيُوتَ بَيْنَ يَدَيْ طُلُوحٍ

فرود آوردیم بیوت را در دزدی طلوح تاشامات ۱۲

وَقَدْ هَرَّتْ كِلَابُ الْحَيِّ مِنَّا

داز کردند ۱۲

مَتَى نَنْقُلُ إِلَى قَوْمٍ رَحِيانًا

یعنی در شرفی بخدا میرویم که هر گشتی نو قضا میباشند ۱۲

يَكُونُ ثِقَالَهَا شَرْقِيَّ جَدٍ

آمدند از دزدی ۱۲ هر یک را بسیار ۱۲ لفظ الثقال ۱۲

نَزَلْتُمْ مَنَزِلَ الْأَضْيَافِ مِنَّا

ایها القضاة و الاعداء ۱۲

قَرِينَاكُمْ فَجَعَلْنَا قِرَاقِمُ

نَعْمَ أَنْاسِنَا وَنَعَفَ عَنْهُمْ

بگوید ما و تو ان ۱۲ تکلف انفسنا عن اموالهم ۱۲

نَطَاعِنُ مَا تَرَ أَخِي النَّاسُ عَنَا

دور می باشند ۱۲

بِسْمِ مَنْ قَنَا الْخَطِي لَدِينِ

نیزه گندم گنوں ۱۲ الخطا موضع بالهامة ۱۲

بِتَاجِ الْمَلِكِ يَحْيَى الْمَجْرِيْنَا

ای مفضلین المید ۱۲

مُقَلَّدَةً أَعْنَتْهَا صَفُونَا

صافان ۱۲ استادها شدند ۱۲

إِلَى الشَّامَاتِ تَنْفِي الْمَوْعِدِ مِنَّا

نام گوه ۱۲ دشمنان ۱۲ نوید دهنده ۱۲

وَشَدَّ بِنَا قِتَادَةَ مَنْ يَلِينَا

تشدید بریدن شایمانی پراگنده ۱۲

يَكُونُ فِي الْقَاءِ لَهَا لَحِينَا

مادرات علیه ۱۲

وَلَهُوَتَهَا قِضَاعَةً أَجْمَعِيْنَا

مشتی از گندم درون آسیا اندازند ۱۲ استعاره لقتل ۱۲

فَاعْجَلْنَا الْقِرَىٰ نُتَشْتَمُونََا

اح بخوف ان ۱۲

قَبِيلَ اصْبِرْ مِرْدَاةَ لَحُونَا

شکسته ۱۲ صفت مردانه ۱۲

وَنَحْمِلُ عَنْهُمْ مَا حَمَلُونَا

من اثقال حقوهم ۱۲

وَنَضْرِبُ بِالسُّيُوفِ إِذَا غَشِينَا

نیزه باریم ۱۲

ذَوَابِلَ أَوْ بَيْضِ خَتَلِينَا

نیزه باریم ۱۲

از او و کجانی رب متعلق بخد و یعنی قمر نوا او بر تکی و البیت الاتی ۱۲
استعاره لقتل الاعداء تشدید ای لبسنا الایلیه حتی المکرنا کلاب الحی و هر گشتی شایمانی را با ما و تو قتل و کسر و شکره من یقر بنا ۱۲

و الله اعلم بالصواب

كَانَ جَمَاعَهُمُ الْبَطَالُ فِيهَا

الحرب ۱۲

نَشَقُّ بِهَارُوسَ الْقَوْمِ شَقًّا

باسيون ۱۲

وَأَنَّ الصِّغْنَ بَعْدَ الصِّغْرِ يُفْشَوْنَ

کینه سخت ۱۲

وَرِثْنَا الْمَجْدَ قَدْ عَلِمْتَ مَعَدًّا

الوالد ۱۲

وَنَحْنُ إِذَا عَمَدًا لِحَيٍّ خَرَّتْ

اذا انته الحوت على الن س و ر ط و ا عن م و ا ف ع م و ت و ف ت ا ح ي ا م و سقطت الاعداء على المتاراع ا و عن الابل ۱۲

بِحَرْوٍ وَسَهْمٍ فِي غَيْرِ بَرٍّ

في عقوق ۱۲

جذب بریدن ۱۲

كَانَ سَيُوفُنَا مِنَّا وَمِنْهُمْ

كَانَ ثِيَابُنَا مِنَّا وَمِنْهُمْ

إِذَا مَا عَمِي بِالْأَسْنَانِ قَوْمٌ

در مانده شود اقدام ۱۲

نَصَبْنَا مِثْلَ رَهْوَةٍ ذَاتِ حِدٍّ

انجیل مثل رهوة ۱۲ نام کوه ۱۲ شوکت ۱۲

بِشَبَّانٍ يَرَوْنَ الْقَتْلَ تَجَدًّا

بزرگی ۱۲

ای سبقتنا غلبنا ۱۲

وَسُوقٌ بِالْأَمَاعِزِ يَرْثَمِينَا

وسوق بار پشت شتر ۱۲ امغزین با شکر بر با میخته باشد ۱۲

وَنَخْتَلِبُ الرِّقَابَ فَيَحْتَلِبُنَا

نقطع ۱۲ المخلب المخل ۱۲

عَلَيْكَ وَيُخْرِجُ الدَّاءَ الَّذِي فِيْنَا

الکلیه ۱۲

نَطَاعِنُ دُونَهُ حَتَّى يَبِيدُنَا

نطاعن ۱۲

عَلَى أَحْقَافٍ مَنَعَ مِنْ بَلِينَا

خففت قماش خافه ۱۲

فَمَا يَدْرُونَ مَاذَا يَتَقَوَّنَا

ای بیدارند و این المفر ۱۲

فَخَارِقُ بِأَيْدِي رَعِيبِنَا

مخرق شمشیر جوین کبوسه بازی کنند ۱۲

خَضِبْنَ بِأَرْجَوَانٍ أَوْ طَلِينَا

ارغوان ۱۲

مِنَ الْهَوْلِ الْمُشَبَّهِ أَنْ يَكُونَا

ان یقع ۱۲

مَحَافِظَةً وَكُنَّا السَّابِقِينَ

مخفی احسانا ۱۲

وَنَنْشِيبُ الْحُرُوبَ مُجَرَّبِينَ

صفت مجرب ۱۲

جمع انشیب بر ۱۲

اِذَا عَصَلُ لِلثَّقَافِ بِهَا شَمَازَتْ
 است که این که بوسه
 گزیده منقش و

وَوَلَّتْهُ عَسْرُ زَنَةِ رُبُونَا
پشت گرد اند ۱۲ حال آنکه درشت بود و رفع کنده باشد ۱۲

١٢
 قوله حديامصدا على
 وزن تصغير اي المازعة
 والمقابلة اضيف الى المفعول
 وفعلة محذوف كما في ضرب
 الرقاب ومعاذ الله فهو
 منصوب او هو مرفوع
 بمعنى اسم الفاعل على الخبر
 مبتداه محذوف اي سخن
 ممثلا للناس ١٢

عشورنة اذ اعزمت ارنث
اي اولت الشقان عليه ١٢ لتفريها ١٢ صوتت ١٢

فهل حد فتني فحشمين بكر

ورثنا مجد علقمة بن سيف
جد شاعر ١٢

ورثت مهيلا والخير منه
جد شاعر من امية ١٢
اي ورثته الجاهل من الخيل
اي اهل وها زمر ١٢

وعتباوا كلثو ما جميعا
جد شاعر من امية ١٢
اي وعتباوا ما جمعوا

وذا البرة الذي حدثت عنه
اي وذا البرة الذي حدثت عنه
اي بشعر على انه مستدير كالبرة في الحلق في الالف ١٢

ومنا قبله الساعي كليب
اي من قبل في البرة ١٢
اي الساعي الى المعالي ١٢

متى نعقد قرينتنا بحبل
بسته كنيم ١٢
قرينة ناقة راو كيرتته شود ١٢

ولو جد نحن امنعهم ذللا
اي يافقه يشومهم ١٢
اي يافقه يشومهم ١٢

ونحن غداة اوقد في خزازي
اي اوقد في خزازي
اي اوقد في خزازي ١٢

ونحن الحابسون بنى اراط
اي امواتا لفرقة قوم ١٢
اي امواتا لفرقة قوم ١٢

تشبه قفا المثقف والجيدنا
تكرس ١٢
اي الذي يقيم الرلح ١٢

ينقص في خطوب الاولينا
المور عظم ١٢

اباح لنا حصون المجد ديننا
فهم براوان خود ١٢
اي المجد الشرف نعم هو ١٢

زهيرا نعم خرا الد اخرينا
بدل از اخرونه ١٢
اي المجد الشرف نعم هو ١٢

بهم نلنا اراف الا كرمينا
دراثة ١٢

به نحن ونحبي الملتجينا
اي المجد ١٢
اي لحفظ الفقرا ملتجين
اي الاستنجار بجمه ١٢

فاني المجد لا قد ولىنا
اي ليس المجد في الوجود ١٢
اي المجد لا قد ولىنا ١٢

تجد الحبل او تقص لقرينا
خواهد برید ١٢
وقص کردن شکستن ١٢

واو فاهم اذ اعقد و ايمينا
غائب هو غلام اناسي مستن ١٢
اي المجد ١٢

رفد نافع رفد الرافديننا
اعنا ١٢
اي المجد ١٢

تسف الجملة الخور الدرينا
اي تسف الجملة الخور الدرينا
اي تسف الجملة الخور الدرينا ١٢

وَكُنَّا الْآمِنِينَ إِذَا التَّقِينَا

ای حقاۃ الیمنه ۱۲ ای یقینا الاعداد ۱۲

فَصَالُوا صَوْلَةً فِيمَنْ يَلِيهِمْ

بنو امینا ۱۲ جمله ۱۲

فَابُوا بِالنَّهَابِ وَبِالسَّبَايَا

ای بنو امینا ۱۲

إِلَيْكُمْ يَا بَنِي بَكْرِ إِلَيْكُمْ

ای تبار من باراتا ۱۲

أَلَمْ تَعْلَمُوا مَنَا وَمِنْكُمْ

عَلَيْنَا الْبَيْضُ وَالْيَلْبُ الْيَمَانِي

خود ۱۲ جوشن جرمی ۱۲

عَلَيْنَا كُلُّ سَابِغَةٍ دَارِصٍ

زره کامل ۱۲ درخنده ۱۲

إِذَا أُضِغَتْ عَيْنُ الْإِطَالِ بَوَا

زره ۱۲

كَانَ مُتَوَقِّعًا لِمُتَوَنِّعٍ عُدْرٍ

من اثر الیمن ۱۲ جمع غدیر خفیف غدیر ۱۲

وَتَحْمِلُنَا عِدَّةَ الرُّوحِ جَرْدٍ

الجمیع و الهیه ۱۲ جرد ۱۲

وَرَدْنِ دَوَارِ عَاوَجٍ شَعْنًا

زره پرشده ۱۲ منشر الیمن ۱۲

وَكَانَ الْأَيْسَرِينَ بَنُو أَيْدِنَا

ای حقاۃ المیسرة اخونا ۱۲

وَصَلْنَا صَوْلَةً فِيمَنْ يَلِيْنَا

یقربنا ۱۲

وَأَبْنَا بِالْمُلُوكِ مُصَفِّدِنَا

مقیدین ۱۲

أَلَمْ تَعْرِفُوا مَنَا الْيَقِينَا

كَتَابَ يَطْعَنُ وَيَرْتَمِينَا

بالا هم ۱۲

وَأَسْيَافُ يَقْمَنُ وَيَنْجَنِينَا

الخنازکی ۱۲

تَرَى فَوْقَ لِنَطَاقِ لَهَا عَضُودُنَا

منطقه ۱۲ شکن ۱۲ سباعنا ۱۲

رَأَيْتَ لَهَا جُلُودَ الْقَوْمِ جُونَا

سینه ۱۲

تُصَفِّقُهَا الرِّيَا حُرَا إِذَا جَرِينَا

تصفیق دست برکم زدن ۱۲

عُرِفْنَا لَنَا نَقَائِدُ وَافْتِلِينَا

عرفنا لانا نقاید ۱۲

كَامْتَالٍ لِرَّصَائِعٍ قَدْ يَلِينَا

کامتال ۱۲

وَرِثَانَهُنَّ عَنْ آبَاءٍ صَدِيقٍ

عَلَىٰ آثَارِنَا بَيْضُ حَسَانٍ

أَخَذْنُ عَلَىٰ بَعُولَتِهِنَّ عَهْدًا

لَكِي يَسْلُبْنَ أَفْرَاسًا وَبَيْضًا

تَرَانَا بَارِضِينَ وَكُلَّ حَيٍّ

إِذَا مَارَحُنَّ يَمْشِينَ الْهُوَيْنَا

ظَعَائِنُ مِنْ بَنِي جُشَيْمٍ بَكْرٍ

يَقْتَنُ جِيَادَنَا وَيَقْلُنَ لَسْتُمْ

فَمَا مَنَعَ الظَّعَائِنَ مِثْلَ خَدْرٍ

كَانَا وَالسُّيُوفُ مُسَلَّلَاتٍ

يَدَّ هُدُونِ الرُّؤُوسِ كَمَا يَدُّ هُدُونِ

وَوَرِثَتْنَا إِذَا مُتْنَا بَيْنَنَا

نَحَازِرُ أَنْ تَقْسِمَ أَوْ تَهْوِنَا

إِذَا لَاقُوا الْكَتَائِبَ مُعَلِّمِنَا

وَأَسْرَىٰ فِي الْجِبَالِ مُقَرَّبِنَا

فَدَامَتْ نَحْنُ وَفَاخَفَتْنَا قَرِينَا

كَمَا اضْطَرَبَتْ مَوْنُ الشَّارِبِنَا

خَلَطْنَ بِمِسْمَحَسَاوِدِنَا

بَعُولَتُنَا إِذَا لَمْ تَمْنَعُونَا

تَرَىٰ مِنْهُ السَّوَادُ كَالْقَلِينَا

وَلَدُنَا النَّاسَ طَرَّا جَمِينَا

حَزَاوَرَةَ بِأَيْحَا الْكَرِيمَا

نَحْنُ وَفَاخَفَتْنَا قَرِينَا

وَقَدْ عَلِمَ الْقَبَائِلُ مِنْ مَّعَدٍ

يَا أَيُّهَا الْمُطِيعُونَ إِذَا قَدَرْنَا

وَأَنَا الْمَانِعُونَ لِمَا أَرَدْنَا
نمنع الناس ما اردنا ١٢

وَأَنَا التَّارِكُونَ إِذَا سَخَطْنَا
غضبنا ١٢

وَأَنَا الْعَاصِمُونَ إِذَا اطَّعْنَا
نحفظكم من الاعداء من اطاع امرنا ١٢

وَنَشْرِبُ إِنْ وَرَدْنَا الْمَاءَ صَفْوًا

إِلَّا أَبْلَغَ بَنِي الطَّمَارِ عَنَّا
ابن بني وائل ١٢ اسم رجل من بني

إِذَا مَا الْمَلِكُ سَامَ النَّاسَ خُسْفًا
تكليف درهم ١٢ مراد دولت ١٢

لَنَا الدُّنْيَا وَمَنْ أَضْحَى عَلَيْهَا

نُسَيِّ الظَّالِمِينَ وَنُظْلِمُنَا

مَدَامَا الْبَرُّ حَتَّى رَضَا قَعْنَا
العمر ١٢

له اي قد علموا منذ سكوتهم
واقاسكم في ديارهم ١٢

إِذَا قُبِبَ بِأَبْطَحِهَا بَنِينَا
قُبِبَ تَجَمُّعَ قَبِيلَةٍ مِنْهُ مَعْدَةَ ١٢

وَأَنَا الْمُهْلِكُونَ إِذَا ابْتَلَيْنَا
المتحنا ١٢

وَأَنَا النَّازِلُونَ بِحَيْثُ شِئْنَا
المكان ١٢

وَأَنَا الرَّاحِدُونَ إِذَا ارْضَيْنَا
اعلم رضينا ١٢

وَأَنَا الْعَازِمُونَ إِذَا عَصَيْنَا
اي نعزم بالعدوان ١٢

وَنَشْرِبُ غَيْرُنَا كَرَأَوْطِينَا
بندى كادرا ١٢

وَدُعِيسِيًّا فَكَيْفَ وَجَدْنَا
قوم از جديلة بن اباد

أَبِينَا أَنْ نَعْرَ الدَّنَّ لَفِينَا
اي ابينا الاتقياء ١٢

وَنَبْطِشُ حِينَ نَبْطِشُ قَائِرُنَا

وَلَكِنَّا نَبِيدُ الظَّالِمِينَ
ملاك سيكم ١٢

وَنَحْنُ الْبُحْرَنُ مَلَاكُ سَفِينَا
تيز ١٢

إِذَا بَلَغَ الْفَطَامَ لَنَا صَبِيٌّ

تَحْرُلُهُ الْجَبَابِرُ سَاجِدِينَ

قصید لاششم عشره بن معاویه

ابن شداد عبسی راست و او هم جابلی است و آل قصیده از

بحر کمال است و جز اضمار از حافی دیگر در و وار و نیست و
مقابل شش بار در اضمار متغیض شود و اضمار ساکن حرف ثانی متحرک است ۱۲

قافی و متدارک است و ابیاتش هفتاد و هفت است -

أَعْيَاكَ رَسْمُ الدَّارِ لَوْ تَكَلَّمَ
در مانده کرد ۱۳ نشان مکان نهادم ۱۲

هَلْ عَلَا الشُّعْرَاءُ مِنْ مَتَرٍ
لَا تَارِي مَا نَادَى الشُّعْرَاءُ الدَّارَ مِنْ مَتَرٍ
 فصلی یعنی لم یبق مضمون نقول فی شعر ۱۳۱ گفته ۱۲
 تیرگون در و هجری
 دَارُ الْإِنْسَانِ غَضَبُضٌ طَرَفًا
زن انس گیرنده ۱۲

يَلَا رَعْبَلَةَ يَا جَوَاءَ تَكَلَّبِي
نام معشوقه ۱۲ نام موضع ۱۳

وَقَفْتُ فِيهَا نَاقِيٌّ وَكَانَتْهَا
در نشان خانه ۱۲ ای انقاف ۱۳

وَتَحَلَّ عِبَلَةً يَا جَوَاءَ وَاهْلُنَا
تزل ۱۲ موضع ۱۳ ای نازلون ۱۲

حَتَّى تَكَلَّمَ كَالْأَصْحَى لَا عَجْمُ
قد و بهانه ۱۲ عن نفیم منی بی باشد ۱۳

أَمْ هَلْ عَرَفْتَ الدَّارَ بَعْدَ تَوَهُّمٍ
ام متعلقه و اضراب عن الاول ۱۲ ای بعد شک ۱۳

طَوَعَ الْعِنَاقَ لَنْ يَنْهَ الْمُتَبَسِّمُ
غنا طوع ۱۲

وَعَمِي صَبَا حَادٍ رَعْبَلَةَ وَاسْلَمُ
بیشک ۱۲

قَدْ نَزَلَ قَضَى حَا الْمَتْلُومِ
کوشک ۱۲ درنگ کننده ای ۱۳

بِالْحَزْنِ فَالْصَّمَانِ فَالْمُسْتَلِمِ
الثلثه كلها مواضع ۱۲

حَيِّتْ مِنْ طَلَلِ تَقَادِمَ هَمْدُ

زنده مانی ۱۷ اسوه نوبت بیستیم ۱۸ یکسره ۱۹ سوره ۲۰ سوره

حَلَّتْ بِأَرْضِ الزَّائِرِينَ فَاصْبَحَتْ

نصیب شد از زائرین آواز شرو و درود شمن ۱۷

عَلَّقَتْهَا عَرْضًا وَأَقْلَتْ قَدَمَهَا

از او آویختن عارضه و در راه چاک می آید

وَلَقَدْ نَزَلَتْ فَلَا نَظِيَّ غَيْرَ

ای قتی بنای القول و لای غیره القول ۱۲

كَيْفَ الْمَزَارُ وَقَدْ تَرَبَّعَ أَهْلُهَا

در هیچ کس در هیچ رفتن ۱۲

إِنْ كُنْتَ زَمِعْتَ لِقَاءَ قَانِئَا

ای فلا استیج المنع ۱۲ فعلت ذلك ۱۲

مَا رَأَيْتُ إِلَّا أَحْمُولَةَ أَهْلِهَا

روغ ترسایندن ۱۲ ای بالا رتال شئی ۱۲ شتر بارکش ۱۲

فِيهَا اثْنَانِ أَرْبَعُونَ حُلُوبِيَّةً

ای فی حوالبها ۱۲ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

إِذْ تَسْتَبِيكَ بَيْنَ غُرُوبٍ وَأَضْحَى

ای اذ لرب ۱۲ برده کردن و دل بردن ۱۲ تیرگی غروب بگون ۱۲

وَكَانَ فَارَةً تَاجِرِ قَسِيمَةٍ

طرف مشک ۱۲ ۱۲۸۱ بکر

أَوْ رَوْضَةً أَنْفَاضَ مِنْ نَبْهٍ

مطلوف سوی فاره خوشبوئی دهن مشا مشک ست ۱۲ ۱۲۸۱ بکر

أَقْوَى وَأَقْفَرُ بَعْدَ أَمْرِ الْهَيْلِ

خالی کف ۱۲ خالی کف ۱۲ نام عشقه کینه ۱۲

عَسَى عَلَى طَارِكِ ابْنَةِ حِزْمٍ

مرفوع بعسر او بدل من ام صبحت ۱۲

زَعَمَ الْعَمْرَأَيْكَ لَيْسَ بِزَعَمٍ

ای بقای ایست نمی پس ۱۲

مِنْ بِنْتِ زَلَّةِ الْحَبِّ الْمَكْرَمِ

بهر سبب استحق نزلت ۱۲

بِعِزَّتَيْنِ وَأَهْلُنَا يَا الْغَيْلِ

نام موصح ۱۲ مسافه بصد ۱۲

زَمْتُ رَكَبَكُمْ بِلِيلٍ مُطْلِمٍ

شدت بالارمته ۱۲

وَسَطَ الدَّيَّاسُ فِ السَّيْفِ حَبَّ الْجَحْمِ

در میان دزدان ۱۲

سُودَ الْخَافِيَةِ الْغَرَابِلُ الْأَحْمَرِ

صفه ای نفس لابل ۱۲ سیاه ۱۲

عَنْ يَمُقَبَلُهُ لَنْ يَنْ الْمُطْعَمِ

بوسه گاه ۱۲

سَبَقَتْ عَوَارِضُهَا إِلَيْكَ مِنَ الْفَمِ

دندان کرد عرض فرما شد ۱۲

غَيْثٌ قَلِيلٌ لِمَنْ لَيْسَ بِمَعْلُومٍ

کوری ۱۲

صَعَلَ يَعُودُ بَيْنِي الْعَشِيرَةَ بَيْضًا

صغير الرأس من ذكوات النعم ١٢ يحفظ ١٢ حفاظت يمكنه ١٢ موضع ١٢

شَرِبْتُ مِمَّا أَلَدَّ حُرْصِيرٌ فَأَصْبَحْتُ

الناقة ١٢ البازرودة ١٢ موضع ١٢

وَكَانَتْ تَنَائِي بِجَانِبِ دِفْهَالٍ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

هَرَجَنِيْبٌ كُلَّمَا عَطَفْتُ لَهُ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

بَرَكَتٌ عَلَى جَنْبِ الرِّدَاعِ كَانَتْ

اسم ١٢

وَكَانَ رَبًّا وَكَيْدًا مُقَدَّرًا

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

يَنْبَاعٌ مِنْ ذَفْرِي غَضُوبٍ حَبِيرَةٍ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

إِنْ تُغْدِي دُونَ الْقِنَاعِ فَإِنِّي

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

أَتْنِي عَلَى يَمَاعِلَتٍ فَإِنِّي

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

وَإِذَا ظَلِمْتُ فَإِنَّ ظُلُمِي بِاسِلٌ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

وَلَقَدْ شَرِبْتُ مِنَ الْمَلِكَةِ بَعْدَمَا

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

كَالْعَبْدِ ذِي الْقُرَى الطَّوِيلِ أَصْلَمَ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

زَوْرَاءُ تَنْفِرُ عَنْ حِيَاضِ الْمَدْيَلِمِ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

وَحُشْيٌ مِنْ هَرْجِ الْعَشْيِ مَوْءَمٌ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

غَضْبَى لَتَقْلَاهَا بِالْيَدَيْنِ وَيَالْقَمِ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

بَرَكَتٌ عَلَى قَصَبِ أَحَشٍ مُهْضَمٌ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

حُشٌّ الْوَقُودُ بِهِ جَوَانِبُ قَبْعَمُ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

زَيَافَةٍ مِثْلُ الْفَيْقِ الْمَكْرَمِ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

كَلْبٌ بِأَخْنِ الْفَارِسِ الْمُسْتَلَمِ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

سَهْلٌ مُخَالَفَتِي إِذَا الْعَا ظَلَمَ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

مُرْمَنٌ اقْتَدَى كَطْعَمِ الْعَلَقَمِ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

رَكْنٌ أَلْهَوْا حُرَّ الْمَشُوفِ الْمَعْلَمِ

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

الناقة تسمى من جانبا الوشي في ذاك القرب ١٢

الجمعة ١٢٠٥ هـ ١٨٩٠ م

بِرَّحَاجَةٍ صَفْرَاءُ ذَاتِ أَسَاوَةٍ

شرب کشیدم بجام آگینه زرد رنگ مخطط نزدیک بایق بناد ١٢٥٥

فَإِذَا اشْرَبْتُ وَقَدْ بَلَغْتُ مِنْ مَسْتَمِيلِكِ

وَإِذَا صَحَوْتُ فَلَا أَقْصِرُ عَنْكِ

الجمعة ١٢٠٥ هـ ١٨٩٠ م

وَحَلِيلُ غَائِبَةٍ تَرَكْتُ مُجَدَّلاً

دو ج ١٢

سَبَقْتُ بِيَدَايَ لَكَ بِعَاجِلِ خُرْبَةٍ

هَلَّا سَأَلْتُ الْخَيْلَ يَا ابْنَةَ هَالِكٍ

إِذَا أَرَانِي عَلَى رِحَالِ سَاحِلٍ

طَوْرًا يَجْرُدُ لِلطَّعَانِ وَتَارَةً

يُخْبِرُكَ مِنْ شَهْدِ الْوَقَالِ عَيْنِي

وَمِنْ بَحْرِ كَرَةِ الْكُمَاةِ نِزَالٍ

جَاءَتْ لَكَ كَفِّي بِعَاجِلِ طَعْنَةٍ

لديج ١٢

الجمعة ١٢٠٥ هـ ١٨٩٠ م

قُرْنَتْ بِأَزْهَرِ فِي الشِّمَالِ مُقَدِّمِ

ابن صفه ١٢٠٥ هـ ١٨٩٠ م

مَالِي وَعَرَضِي وَأَفْرَ لَكُمْ يَكْلَمُ

ابن صفه ١٢٠٥ هـ ١٨٩٠ م

وَكَمَا عَلِمْتُ شَمَائِلِي وَتَكَرَّرِي

تَبَكُّوْا فَرِصَتُكُمْ كَيْشِدُ قُلُوبِكُمْ

وَرَشَاشَتُهَا فَنَدَةً كَلَوْنِ الْعَنْدَمِ

إِنْ كُنْتُ جَاهِلَةً بِمَا لَمْ تَعْلَمِي

هَدِي تَعَاوُرَةَ الْكُمَاةِ مَكْلَمِ

يَا وَيْكَ إِلَى حَصْرِ الْقَيْسِيِّ عَمْرَمِ

أَعَشَى لَوْ عَنِي وَأَعْفُ عَنْكَ لَعَمْرِي

أَقْبَعِينَ هَرَبًا وَلَا مُسْتَسْلِمِ

بِمُتَقَفِّ صِدْقٍ وَالْكَعُوبِ مَقَامِ

الجمعة ١٢٠٥ هـ ١٨٩٠ م

الجمعة ١٢٠٥ هـ ١٨٩٠ م

الجمعة ١٢٠٥ هـ ١٨٩٠ م

الجمعة ١٢٠٥ هـ ١٨٩٠ م

الجمعة ١٢٠٥ هـ ١٨٩٠ م

فَشَكَّكَ بِالرُّحِ الْأَصَمِّ ثِيَابَهُ

خزفت و انتظمت ١٢
قبة المراد

فَتَرَكْتُهُ جَزَرَ السَّبَاعِ يَنْشَنُهُ

فتح جرزة و هي الشاة السمنة
تفقد للذبح ١٢

وَمِشْكٍ سَابِغَةٍ هَتَكَتُ فَرْجَهَا

الوديع الصيغة المثلث ١٢
الواديعي رب ١٢
و يدوم كشو كيا ١٢

رَبِّ يَدَاةٍ بِالْقَدْرِ إِذَا شَتَا

الزينة المثلث ١٢
الزينة المثلث ١٢
الزينة المثلث ١٢

لَسَا أَلَانِي قَدْ نَزَلْتُ أُرِيدُهُ

لے لمارانی ہذا الرجل الحامی الحقیقة ١٢

عَمْدِي بِهِ مَدَّ النَّهَارَ كَانَمَا

ای رائیة طول النهار امتداد به بقية اياه و الحال ان نيام
دراسه كانا خضيا بهذه البنية ١٢

فَطَعَنَهُ بِالرُّحِ ثُمَّ عُلُوهُ

وفا

بَطْلٌ كَانَ ثِيَابَهُ فِي سَوْحَةٍ

سرا و انزل
شجرة عظيمة ١٢

يَأْتِي مَا قَصُرَ لَهَا مِنْ حَلَّتْ لَهُ

منادى مصنف بسوء نفس و ما زاد است ١٢

فَبَعَثْتُ جَارِيَتِي فَقُلْتُ لَهَا ادْهِي

قَالَتْ رَأَيْتُ مِنَ الْأَعَادَى غُرَّةً

غفلة ١٢

لَيْسَ الْكَرِيمُ عَلَى الْقَتْلِ بِحَرَمٍ

يعني ان الكريم لا يعصم عن القتل المقدار ١٢
تفهم حجت بقرينة ١٢

يَقْضَى مِنْ حَسَنِ بَنَاءٍ بِالْبَعْصِ

يريد ان قلده و جعله عقبة للسباع حتى اكلته ١٢
الديتيم امر ١٢
الديتيم امر ١٢

بِالسَّيْفِ عَنْ حَامِي الْحَقِيقَةِ مُعَلِّمٍ

اس عن جل حامي الحقیقة ١٢
ما يجب عليه حفظه ١٢

هَتَاكَ غَايَاتِ التِّجَارِ مَسْلُومٍ

في التجر ١٢
بالفضل من التجر ١٢

أَبْدَى نَوَاجِدَ بَغَيْرِ تَبَسُّمٍ

بلکه بسبب خوف و درازان
ظاهر کرد ١٢

خَضِبَ الْبَنَانُ وَرَأْسَهُ بِالْعُظْمِ

تخشب بنان ١٢

بِمَهْنَدٍ صَانِي الْحَدِيدِ مُجْتَنِمٍ

ای بیفت الهند ١٢
تاج ١٢

تَحْنِي نَعَالُ السَّبْتِ لَيْسَ يَتَوَامٍ

ای یلبس نعال السبت و حصل السبت
لا من لبس المنوك ١٢

حَرَصَتْ عَلَى وَلِيِّتِهَا الْحَرَمِ

دود

فَتَحَسَّسِي أَخْبَارَهَا لِي وَأَعْلَمِي

وَالشَّاهُ مُسَكِّنَةٌ لِمَنْ هُوَ مَرْتَمٍ

منه ١٢
نقطة الرفقاء
منه ١٢

منه ١٢

ع در قحط سالی شراب خان
تمام میزد پس علمهای خود که برای
شراب اینستاده کرده بود ندیده
گفته چرا که شراب باقی نمانده ١٢
همه یعنی اے قوم تعجب کنید
از حسن و جمال هوامه شکار کرده
در قصر من که است که برای
او حلال است و بر من حرام است
و کاش که بر من حرام نه شد
و مراد از آن جمله است ١٢
منه یعنی یاقوم اشتد و
شاة قفس من حلت له فتعجبوا
من حسنها لکنها حرمت علی فیل
لا یساکانت امرأة ابیه قبل ان یساکانت
کانت بین اعدائه و هو الازرع ١٢

وَكَاثِمًا الْفِتْنَةَ بِجِدِّ حِدَايَةٍ

مقول الجارية او مقول الشاعر قال عذوبت طيبة صغيرة
البحار والوعاء ١٢

نَبَتْ عَمْرًا غَيْرَ شَاكِرٍ نَفْسِي

وَلَقَدْ حَفِظْتُ صَاةَ عَمِّي فِي الْوَعْدِ

وصية ١٢

فِي حَوْمَةِ الْحَرْبِ الَّتِي لَا تَشْتَكِي

أي الحومة التي لا تشكو في كنفها
أي الحومة التي لا تشكو في كنفها ١٢

إِذْ يَتَقُونَ لِي الْأَيْسَةَ كَمَا تَحْمِي

أي يأتون لي الأيسر كما تحمي
أي يأتون لي الأيسر كما تحمي ١٢

لَهُمَا رَأَيْتِ الْقَوْمَ أَقْبَلَ جَمْعَهُمْ

يَدُ مَحْمُونٍ عَنَتِ وَالرَّمْلُ كَانَهَا

أي يد محموم عنيت والرمل كانها
أي يد محموم عنيت والرمل كانها ١٢

مَا زِلْتُ أَرْمِيهِمْ بِشَفَرَةٍ نَحْرَةٍ

بنقرة ١٢

فَارَوَرُّ مِنْ وَقْعِ الْقَنَا بِلَبَانِهِ

الارو لا ليس ١٢

وَكَاثِمًا يَكْدِرِي مَا لَمْ حَاوِرَةً

كان يكدري ما لم حاورته ١٢

وَلَقَدْ شَفَى نَفْسِي إِذْ هَبَّ عَيْطُهَا

أي النفس ١٢

رَشِيًّا مِنَ الْغَزْلِ أَنْ حَرَّارْتَهُ

الذي في من
الغزاة العلياء والفرسان ١٢

وَالْكَفْرُ حَتَّى لِنَفْسٍ مُنْعِمٍ

أي الكفر حتى لنفس منعم ١٢

إِذْ تَقْصُلُ الشَّفَتَانِ عَنْ وَجْهِ لَقَمٍ

أي إذ تقصُل الشفتان عن وجه لقمة ١٢

غَمْرَاتُهَا لَا بَطَالُ غَيْرِ نَفْعٍ

شدة اند ١٢

عَمَّا وَلَكِنِّي تَضَاقُّ مَقْدَمِي

أي عمنما ولكنني تضاق مقدمي ١٢

يَتَدَنَّامُونَ كَرَرْتُ غَيْرَ مَدِّمْ

أي يتدَنَّامون كررت غير مددكم ١٢

أَشْطَانُ يَبْرِقُ لَبَانُ الْأَدْمِ

أي أشطان يبرق لبان الأدم ١٢

وَلَبَانُهُ حَتَّى تَسْرِبَ بِالرَّامِ

السراب القميص ١٢

وَشَكَرًا لِي بِعَبْرَةٍ وَكَمَامِ

عبرة الشك ١٢

وَلَكَانَ لَوْ عَلِمَ الْكَامُ مَكَلِّي

لو كان لو علم الكام مكلي ١٢

قِيلَ الْفَوَارِسُ يَكُ عَمْرًا قَدَمِ

قيل الفوارس يك عمنرا قدم ١٢

وَالْخَيْلُ تَقْتَحِمُ الْخُبَارَ عَوَالِيسًا

الارض الرخوة ١٢

البحر ابيض مياها خضراء

ذُلُّ رِكَابِي حَيْثُ شَبَّتُ مَشَالِي

جمع ذلال المنقادة من

الوجه ١٢

وَلَقَدْ خَشِيتُ بَانَ امْوَدَ لَمْ أَتَكَر

قام مقام مفعول خشيت ١٢

الشَّامِي عَرَضِي وَلَحْ أَشْتَمِهَا

أَنْ يَفْعَلَا فَلَقَدْ تَرَكْتُ أَبْهَامَا

عنه تلامها الى البدية متكئا على

قسيه كمنور الملك عمرو بن هند ١٢

عنه فاعلان فاعلان فاعلان

و بتشعيت مفعول مستفعلن

فعلن مفعولن و بطع مفعولن

يشور ١٢

عنه اعلمت بعزم خرافا

دوان لقيتها ببرقة شفاء ١٢

تَمَّتِ السَّادِسَةُ

بِحَمْدِ اللَّهِ وَيُتْلَوُهَا السَّابِقَةُ وَهِيَ لِلْحَارِثِ بْنِ عِلَازَةَ لَيْشْكِرِي مِنْ شِعْرَاءِ

الْحَامِلِيَّةِ وَهِيَ مِنْ بَرِّ الْخَفِيفِ يَهْوِي الْأَصْلَ مَبْنِي مِنْ سِتَّةِ أَجْزَاءِ

عَلَى هَذِهِ الصُّورَةِ فَاَعْلَاتِنِ مَسَّ تَفْعَلُنِ فَاَعْلَاتِنِ مَرَّتَيْنِ

وَأَبْيَاتُهَا اثْنَانِ وَثَمَانُونَ بَيْتًا -

رَبِّ تَاوَلْتُكَ مِنْهُ الشَّوَاءُ

الاقامة ١٢

المقيم ١٢

ولم تكن اسما منهم ١٢

مَاءٌ قَادِي دِيَارِهَا الْخَلَصَاءُ

المرح ١٢

التي ادى ديارها

الخلاصاء ١٢

أَدْنَتْ أَبْيَعُهَا أَسْمَاءُ

اسم امرأة ١٢

التي فارقا زوجها

التي فارقا زوجها ١٢

بَعْدَ عَمْدٍ لَهَا بِبَرْقَةٍ شَاءُ

بعد لقاء ١٢

الاسماء ١٢

التي فارقا زوجها ١٢

فلن يزل ١٢

فَالْحَيَاةُ فَالْصَّفَاةُ فَلَنَا

قُفْتُاقُ فَعَاذِبُ فَاوْفَاءُ

موضع ١٢

١٢

فَرِيَاضُ لَقَطَا فَاوْدِيَةِ الشَّرْبِ فَالشَّعْبَتَانِ فَالْأَبْلَاءُ

فَرِيَاضُ لَقَطَا فَاوْدِيَةِ الشَّرْبِ فَالشَّعْبَتَانِ فَالْأَبْلَاءُ

في البيت ١٢ سما موضع عطف على خلاصه اى لقيتها في هذه المواضع ١٢ هذه الايات الثلاث بدرجة ١٢

لَا أَرَى مِنْ عَهْدٍ فِيهَا فَايُكِي الْيَوْمَ دَلَهَا وَمَا يَحْدِثُ الْبُكَاءُ

الاحارة الرد ١٢

وَبَعِيْنِكَ اَوْ قَدْ هِنْدُ النَّا

اَرَا صَبْرًا تَلُوِي بِهَا الْعَلِيَّةُ

الديار من لقيتها في هذه المواضع ١٢

فَتَوَرَّتْ نَارَهَا مِنْ بَعِيدٍ

بِحُزَانِي هَيْهَاتَ مِنْكَ الصَّلَاةُ

التور انظر الى من الحروب في العواطف ان كتمت في اوردت

اَوْ قَدْ هَابَيْنِ الْعَقِيْقِي خَصَشَيْنِ بَعُوْدُ كَمَا يَلُوْحُ الصَّبَاةُ

اَوْ قَدْ هَابَيْنِ الْعَقِيْقِي خَصَشَيْنِ بَعُوْدُ كَمَا يَلُوْحُ الصَّبَاةُ

الناظر ١٢

غَيْرَ اَنِي قَدْ اسْتَعِيْنُ عَلَى الْهَرَبِ اِذَا خَفَ بِالتَّوِي النَّجَاةُ

غَيْرَ اَنِي قَدْ اسْتَعِيْنُ عَلَى الْهَرَبِ اِذَا خَفَ بِالتَّوِي النَّجَاةُ

الاستعانة ١٢

بَرْقُوفٍ كَانَهَا هَقْلَةً اُمُّ

اَرِيَالُ دَوِيَّةٍ سَقْفَاءُ

منطق به استعين ١٢

اَلَسْتُ نَبَاةً وَاَفْرَعَهَا الْقَنَا

صُ عَصْرًا وَاَوْقَدْنَا الْاَسْمَاءُ

الاست ١٢

فَتَرَى خَلْفَهَا مِنَ الرَّجْعِ وَالْوَقْعِ مَنِيْنًا كَاَنَّهُ اَهْبَاءُ

فَتَرَى خَلْفَهَا مِنَ الرَّجْعِ وَالْوَقْعِ مَنِيْنًا كَاَنَّهُ اَهْبَاءُ

الاهباء ١٢

وَطَرَا قَامِنْ خَلْفَهَا طَرَا

سَاقِطَاتُ اَوْشِي بِهَا الصَّحْرَاءُ

الطريق ١٢

له اى شىء البكاء على صاحبه
له لايء البكاء على صاحبه فانتا
ولا يجدي عليه نفعا ١٢
له الصلابة بنار اى بعدت نارها
بعد قربها ١٢
له قوله من الرجوع
الرجوع سعة الخطرات والوفع سرعة
البرق ضرب لاقدام في الارض ١٢
له قوله وطرا قاتا طرا قاتا
اطبا قاتا فعل يعبركون من الجود
ويشرب السيرة على الرسخ والى
بعض اشار وبعض فسادى الصحرى
لظواهرها وعظمتها وعدم انقطاعها
افست والى طرا قاتا طرا قاتا
له خواص وهدى اشارة سيران
ناقة ياء هاء فطش اكر اكرم يباشد
افاده يك بعد ديكى اشارة يند
باى باديه ندى ماكه بروى افا
است ١٢

فَكَانَ الْمُنُونُ تَرْدِي بِنَارُ
مراد از دهر است ۱۲
تاری ۱۲

مَكْفَهْرًا عَلَى الْحَوَادِثِ لَأَثَرُ
مكفهرا یعنی از بین آید
لأثر یعنی به اثر ۱۲

عَنْ جَوْنًا يَنْجَابُ عَنْهُ الْعَمَاءُ
الجمل الطويل ۱۲
السحاب ۱۲

تَوْهً لِلدَّهْرِ مُوَيْدٌ صَمَاءُ
لا تترحم ولا تقصده ۱۲
تأهيمه فاعل لا تترحم ۱۲

أَرَفِي بِمِثْلِهِ جَالَتْ الْخَيْسَلُ وَتَابِي لِحَصِيمِهَا الْإِجْلَاءُ
نسب الی امیر بن حاد ۱۲
له عمر بن هند ۱۲

مَلِكٌ مَقِيطٌ وَأَفْضَلُ مَنْ يَمْشِي وَمِنْ دُونِ مَالِكِيهِ الثَّنَاءُ
حاول ۱۲

أَيُّهَا خَطِيءُ أَرْدَنُ فَاذْوُ
المراد خطو من خطية ۱۲
أراد أصابته ۱۲

إِنْ نَبَشْتُمْ قَائِينَ طَحَّةً فَالْصَّا
جواب مخذون ای قلنا افضل علیکم موضع ۱۲
بانی قلب ۱۲

أَوْ نَقَشْتُمْ فَالْقَشْرُ يَجْشِي النَّا
استقصیتم ای نقشتم بالاستقصاء ۱۲
عاده تم ۱۲

أَوْ سَكَبْتُمْ عَنَّا فَكُنَّا كَسْنُ غَضْ عَيْنًا وَجَفْنَهَا الْاِقْدَامُ
عنا حقه و حفظ ۱۲
سكبت كسبت ۱۲

أَوْ مَبْعَلَمٌ بَاتَسَالُونَ مِنْ حِلِّ ثَمُوهُ لِهَ عَلَيْنَا الْعَلَاءُ
ای ایستادگان ۱۲
بمقام انکاری الارق ۱۲

هَلْ عَلِمْتُمْ أَيَّامَ مَيْتِهِبِ النَّا
بمعنی قد ۱۲

هَإِلَيْنَا تَشْفِي هَإِلَ امْرَأَةٍ
الحما هم تمنی التراف ۱۲

قَبِ فِيهَا الْأَمْوَاتُ وَالْحَيَاءُ
مراد نامرد ۱۲
مراد نهاده ۱۲

وَفِيهِ الْأَسْقَامُ وَالْإِبْرَاءُ
الذين من جانيكم ۱۲
من جانيكم ۱۲

وَسَكَبْتُمْ عَنَّا فَكُنَّا كَسْنُ غَضْ عَيْنًا وَجَفْنَهَا الْاِقْدَامُ
سكبت كسبت ۱۲

وَمَبْعَلَمٌ بَاتَسَالُونَ مِنْ حِلِّ ثَمُوهُ لِهَ عَلَيْنَا الْعَلَاءُ
بمقام انکاری الارق ۱۲
نقوم علينا ۱۲

هَلْ عَلِمْتُمْ أَيَّامَ مَيْتِهِبِ النَّا
بمعنی قد ۱۲

إِذْ رَفَعْنَا الْجُمَالَ مِنْ سَعْفِ
البحرین سبیرا حتی نهما الحسا ۱۲
نوع ۱۲

إِذْ رَفَعْنَا الْجُمَالَ مِنْ سَعْفِ
أغصان الخلة ۱۲

له قولاً تروى له تروى
بنالى المحدث فبقلب
تروى بالمحدث البينا وقول
المرن فيه تحريك كقول البقية
اسد اء كن كالجبل لعلى
الرفعة الصلاة وعدم التأثير
وم يكمل بها آخر ۱۲
تأني عائدة الى الجبل ونحسها
جملة مستقلة ويكمل ان يكون الا
فأما التأني لى تأني نحسها ان
صاحبها عن اوطار ۱۲
اى ان تحتم عن الحرب كانه
بيناً و يكم فى هذين الموضعين قد
الفضل ۱۲

أَيُّهَا النَّاطِقُ الْمُبْلَغُ عَسَا

يخاطب عمرو بن كلثوم الشاعر ١٢

مَنْ لَنَا عِنْدَهُ مِنَ الْخَيْرِ أَيْ

عمرو بن هند الملك ١٢

أَيُّ شَارِقِ الشَّقِيقَةِ إِفْجَا

أَيُّ شَارِقِ الشَّقِيقَةِ إِفْجَا ١٢

حَوْلَ قَيْسٍ سَتَمِينَ بِكَبِشٍ قَرْنِي كَأَنَّهُ عَيْلَا

بن معديكرب بن طوك جمر ١٢

وَصَيِّتٍ مِّنَ الْعَوَاتِكِ لَأَمْتُ هَاهُ الْأَمْبِيضَةُ رَعْلَا

بمخير الثانية من الآيات ١٢

فَرَدُّ نَاهُمْ بَطْعِنَ كَسَايَحْ

مخرج الدم من فم جراحة ١٢

وَحَمَلْنَا هُمْ عَلَى خَرْمٍ مَثَلَا

الفتيس ١٢ اسم جبل ١٢

وَفَعَلْنَا هُمْ كَمَا عَلَّمَ اللَّهُ

فعلناهم كما علم الله ١٢

وَجَبَّ نَاهُمْ بَطْعِنَ كَسَايَحْ

رودناهم بطنهم كسايح ١٢

ثُمَّ جَرَّ أَعْنَى ابْنِ أُمِّ قَطَامٍ

هو أبو امرئ القيس الشاعر ١٢

أَسْدَرُ فِي اللَّقَاءِ وَرَدُّهُمُو

الأسد الكسار ١٢

عِنْدَ عَمْرِو قُلْ لِّدَاكَ اتِّقَا

من اخبار كاذبة ١٢

تُ ثَلَّثِي فِي كُلِّ مِثْقَالٍ الْقَضَا

ثلاثي في كل ميثقال القضا ١٢

عَوَاجِيسَ الْكُلِّ حَيَّ لَوْ آءَا

عواجيس الكل حي لو آءا ١٢

وَصَيِّتٍ مِّنَ الْعَوَاتِكِ لَأَمْتُ هَاهُ الْأَمْبِيضَةُ رَعْلَا

مراد شكر سبيد بسبب بوشى ١٢

فَرَدُّ نَاهُمْ بَطْعِنَ كَسَايَحْ

مخرج الدم من فم جراحة ١٢

وَحَمَلْنَا هُمْ عَلَى خَرْمٍ مَثَلَا

الفتيس ١٢ اسم جبل ١٢

وَفَعَلْنَا هُمْ كَمَا عَلَّمَ اللَّهُ

فعلناهم كما علم الله ١٢

وَجَبَّ نَاهُمْ بَطْعِنَ كَسَايَحْ

رودناهم بطنهم كسايح ١٢

ثُمَّ جَرَّ أَعْنَى ابْنِ أُمِّ قَطَامٍ

هو أبو امرئ القيس الشاعر ١٢

أَسْدَرُ فِي اللَّقَاءِ وَرَدُّهُمُو

الأسد الكسار ١٢

وَصَيِّتٍ مِّنَ الْعَوَاتِكِ لَأَمْتُ هَاهُ الْأَمْبِيضَةُ رَعْلَا

مراد شكر سبيد بسبب بوشى ١٢

له قوله اذ جادوا الخ اى اذ
جاوا لاعداء مجتئين بقصد الاغنى
على اهل الملك فطروناهم غائبين ١٢
قوله وصيتت كما مر الجاه
والعوايك جمع عاكة ويكنى بها عن
الحرة الكريمة ومن العوايك متعلق
بكأن صفة صيتت وقوله
لأتهاه صفة تاهى والواو بمعنى رب
متعلقة بفعل مخذوف اى
غلبنا عليهم يعنى رب جماعة
كأنه من اولاد الحارث لا تروها
الا عسكر عظيم ذو سلاح غلبنا
عليها ١٢
قوله ورد للاسد تشبيها
بلون الورود والبراء السمة
شديدة لاجراء الهاء فيها ١٢

وَفَكَكْنَا عَنْهُ أُمْرًا قَيْسًا

طوق ١٢

بَعْدَ مَا طَالَ حَبْسُهُ وَالْعَنَاءُ

رج ١٢

وَمَعَ الْجُونِ جُونِ بْنِ أَوْ

مبدل منه ١٢ بدل ١٢

اسم ملك من ملوك كنه ١٢٥

سِ عَنُودٍ كَانَهَا دَفُورًا

بالدال المهملة

كيفية ذات عناد ١٢

فَاجِرُ عَنَاثَتْ الْعَجَاجِيَّةَ

الآية الثالثة ١٢

وَأَقْدَنَا رَبَّ غَسَّانَ بِالسُّنْدِ

يقال قدمت القاتل بالقتيل بدل من ١٢٥

شَلَا لَأَوَّازٍ تَلَطَّى الصَّلَاةِ

اشتعلت نار الحرب ١٢

لِكِرَامٍ أَسْلَبَهُمْ غَلَاءُ

ثيابهم ١٢

وَأَتَيْنَاهُمْ بِتِسْعَةِ أَمْلَا

وَلَدْنَا عَمْرُوبِينَ إِمَامًا

أي زوجناهم من أئمة ١٢

مِنْ قَرِيبٍ لَمَّا نَانَا الْحَبَاءُ

أي قريب النسب لما ١٢

مِثْلَهَا تَخْرُجُ النَّصِيحَةُ لِلْقَوِ

مثل هذه القراية ١٢

مِرْقَاةٌ مِنْ دُونِهَا أَفْلا

جمع فلا قومه ١٢

فَاتْرَكُوا الطَّيْرَ وَالتَّعْدَى وَامَا

أي بنى تغلب ١٢

تَتَعَاشَوْنَ فِي التَّعَاشَى لَمَّا

التعاشى ١٢

وَأَذْكُرُوا لِحَلْفِ ذِي الْحِجَارِ

موضع ١٢

مَ فِيهَا الْعُهُودُ وَالْكَفَالُ

العهد ١٢

حَذَرَ الْجَوْرِ التَّعْدَى وَهَلْ

مفعول له لتعاقدنا السهم ١٢

تَنْقُصُ مَا فِي الْمَهَارِقِ الْأَهْوَاءِ

فارسه ١٢

وَأَعْلَمُوا أَنَّا وَإِيَّاكُمْ فِيمَا

عهد كردیم ١٢

مَا اشْتَرَطْنَا يَوْمَ اخْتَلَفْنَا سِوَاءَ

24

تر عن حجة الرريض الطباء

أَمَّ عَلَيْنَا جَنَّا حَرَكُدَّةَ أَنْ يَغْلِبَ الْمُؤْمِنِينَ وَمِنَّا الْقَوْمُ

كانت كندة قد بقت فاخذت حراج الملك ١٢
 مسلم يابى قلبه بخروج منها ١٣
 علي بن ابي طالب ١٤
 ام علينا جري ايا دكماني ١٥
 طمحوزا السحيل الاعياء ١٦
 بنات ١٧ حتى من مصر ١٨
 بنو سبط ١٩
 بنو النعمان ٢٠

لَيْسَ مِنَ الْمُضَرِّينَ وَلَا فُلُوسٌ وَلَا جُنْدٌ وَلَا أَحَدٌ
 لَيْسَ مِنَ الْمُضَرِّينَ وَلَا فُلُوسٌ وَلَا جُنْدٌ وَلَا أَحَدٌ

وَمَا يَأْتِيهِمْ يَوْمَئِذٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ يُنصَرُونَ
وَمَا يَأْتِيهِمْ يَوْمَئِذٍ مِّنْ رَّحْمَةٍ يُنصَرُونَ

تَرْكُوهُمْ مَلَجِينَ وَالْبُؤَىٰ
 بنو تميم ١٢ بنو تغلب ١٣ مقلبيين ١٤ بنو تميم ١٥
 بِنِيَابِ يَصَمُّ مِنْهَا الْحُدَّاءُ
 الحدا من شجرة ١٦ الحدا من شجرة ١٧

١٧٥
 أم علينا جري حنيفة أم ما
 حى من العرب ١٣
 ١٧٥
 جمعت من محارب
 بيان ١٧ قبيلة ١٣
 موضع فاعل
 جمعت ١٧

مَعْلِيْ نَجْرِي قُضَاعَةً اَمْ لَيْسَ عَلَيْنَا فِيمَا جَنَوْنَا اَنْدَآءٌ

ثُمَّ جَاءُوا يُسْتَرْجَعُونَ فَلَمْ
يُطْلَبُوا الرَّجْعَةَ ۚ

جَعَلَهُمْ شَمَةَ وَلَا زَهْرًا ۚ

لَمْ يَجْلُوا ابْنِي رِزَاحٍ بِبُرْقَا
 وَنَطَلِمُ لَهُمْ عَلَيْهِمْ دَعَاءُ

عمر رضا، عمر فتي، عمر رضا، ۱۲

ثُمَّ فَأَوْ مِنْهُمْ بِقَاصِمَةِ الظُّهْرِ وَلَا يُبْرِدُ الْغَلِيلَ الْمَاءَ

العطش والمراد حرارة الخلد ۱۳

القسم الكرم ابد ابدية تكرر الظهور ۱۴

بنو تغلب سبکی قضاة ۱۵
نعم جارت صاحب ۱۶

ثُمَّ خَيْلٌ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ مَعَ الْفَلَّاقِ لَا رَافَةَ وَلَا ابْقَاءَ

نعم جارت سبکی الخلفه من لم يحكم ولم يبق عليكم ۱۷
نعم غزائی تغلب ۱۸

وَهُوَ الرَّبُّ وَالشَّهِيدُ عَلَى يَوْمِ
مِ الْحَيَارَيْنِ وَالْبَلَاءِ بِلَاءِ

المشديد ۱۹

موضع ۲۰

عمر بن هند ۲۱
هذا الموضع ۲۲
الشاهد على قاله ۲۳

خاتمة الطبعة

الحمد لله الذي لا تقصم بهما هيته العبارات ولا تلوج بكيفية
الاشارة ولا تدل على اينيته الامارات الذي خلق السبعة المعلقا
وزينها بالكواكب لظاهر - والصلوة على سيدنا ومولانا محمد
صاحب الايات البيّنات المؤيد بالبراهين والمعجزات - وبعد فانه
قد استتبّ طبع هذه القصائد اذ اهلت الباهلات - المزريات
بقلائد لعقيان والرياحين العابقا الفائقا بفصاحتها وبلاغتها على ما
يوجد من الابيات والمنظومات المشهورة بين الانام بالسبع المعلقا مع الحواشي
المجديدا المفيدة الكافية الواضحة لحل لمغلقات ولنفع طلبة العلم
الجالبا الكافلات في المطبعة الرحيمية الديوبندية التي حسنتها
من الباقيات الصالحات سنة
بعد الالف وثلاثمائة من الهجرة
النبوية على صاحبها افضل لصلوات والتمجيد الزاكيات - ولما كان طبع هذه
القصائد المحشاة من اجازة ورثة المحشي المرحوم فليس لاحد ان يجترى
على طبعها ويتضرر بنفعها وانا الرجى رحمة الغافر احقر محمد الحق عفى الله

له آن بادشاه مر بي است
دردافه حيارين گواه است که
بلاک آن بس بزرگ بود ۱۲
له بریدان الرب یعنی
المنذر اور عمر بن هند شاہد علی
مرب قد بلغت غایت ۱۳

ہرتم کی درسی، غیر درسی کتب سستی اور عمدہ کتب خانہ رحمہ دہلوی سے طلب

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

869-711

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

289-11

Call No.

Date

Acc. No.

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day, if the book is kept beyond that day.